

Inhoudsopgave

Blog 1 2021: 21 februari. Een terugblik op de afgelopen vier maanden, ofwel: Hoe komen Marianne en Meine op hun zeiljacht Cestlavie de winter door in Stockholm? 0 mijlen	7
15 november – 7 december. Settelen voor de winter in Saltsjöbaden	7
12 december gaan we naar Uppsala	7
21 december 2020. De donkerste en kortste dag met weinig zicht!	8
Met kerst naar Malung en Sälen. Een echte winter.	8
10 januari 2021. De sneeuw en het ijs komen eraan.	8
25 januari. Het kind in mij maakte me vannacht om 03.30 uur wakker om te kijken of het al sneeuwde.	8
15 februari 2021: stralend weer en wij hadden zin in een tochtje.	9
Blog 2 2021: Hammarstrand, een tocht met sledehonden, Bekende Buitenlanders zijn en 65 jaar worden “in den vreemde” met Newly Found Swedish Friends! 0 mijlen	9
Eind februari huren we weer voor een weekje een auto om het binnenland van Zweden op te zoeken en de sneeuw in te gaan. 1625 km gereden	9
11 maart. Bar en Boos hierbuiten maar ook machtig prachtig en indrukwekkend. Dus maar even er op uit zonder Duca want het is hondenweer	9
14 maart. Het zeilershart begint te kriebelen	10
Intermezzo. Een opsomming van de regelingen van de afgelopen maanden	10
16 maart. Een klein beetje nachtvorst nog gehad waardoor er een flinterdje ijs op het water ligt	11
21 maart de lente vieren op Sandhamn	11
24 maart. We worden Bekende Buitenlanders. Nederlandse zeilers overwinteren aan de steiger	12
27 maart. De teerling is geworpen: we gaan half April naar de Finse Åland archipel	13
Wat meer over de plek waar we overwinteren: Restaurangholmen behorend bij Royal Swedisch Sailing Club KSSS.	13
6 april. Prachtig weer en met het treintje naar Solsidan om een wandeling te gaan maken in 1 van de vele natuureservaten hier: Tattby.	14
10 april. Gisteren luxe uit eten geweest	14
20 april. Druk naaimachine dagje. Lekker bezig en waarmee?	14
Half April vertrekken wordt begin Mei. Er valt namelijk eerst nog iets te vieren. Mijn 65 ^e verjaardag met Newly Found Swedish Friends.	15
26 april. Cestlavie verbouwen tot Gym.	15

<i>29 april. De zon schijnt.....</i>	<i>15</i>
<i>Een bekende Zweedse liedjeszanger met een ballade uit 1936. Eric Taube 1890-1976: Calle Schewen's Waltz.....</i>	<i>16</i>
<i>30 april. Goedemorgen! Nieuwjaarsdag!.....</i>	<i>17</i>
<i>1 mei. Cestlavie weer transformeren van woonboot naar varende zeilschip!.....</i>	<i>17</i>
Blog 3 2021: First Sail of the Year and First Repairs.....	17
<i>Op pad! Een eerste tochtje 12 mijl op de motor en een mooie beschutte plek gevonden bij Tyresö Gasthamn.....</i>	<i>17</i>
<i>6 mei Een nat tochtje en check door de Coastguard. En een weer werkende autopilot!.....</i>	<i>18</i>
<i>9 mei. Buiten is het koud en regent het met harde wind. Aan de steiger bij Norrviken.</i>	<i>18</i>
<i>11 mei op het mooie plekje van 5 november: Siaröfortet.</i>	<i>18</i>
<i>12 mei. Wat een zeil dag! Knappe kruis koers afgelegd, die precies uitkwam.....</i>	<i>18</i>
<i>13 mei t/m 18 mei. Slow Sailing en de voordelen daarvan: Van het één komt het ander.....</i>	<i>18</i>
Blog 4. Lekker zwerven door de Archipelago en gaan waar de wind ons brengt. 96 mijl.	19
<i>18 mei. Mooie anker plek gevonden 2 mijl noord of Vaxholm: Resarö.....</i>	<i>19</i>
<i>20 mei. Zomaar een mooi gedichtje van Toon Hermans. Voel me liefdevol aangesproken.....</i>	<i>19</i>
<i>21 mei. Vrijdag, de "Krog" van Finnhamn opent en ik besluit weer eens te trakteren.....</i>	<i>19</i>
<i>22 mei. Een schitterende zonnige zeiltocht naar de buitenscheren van Stora Nassa.....</i>	<i>20</i>
<i>Stora Nassa. Wat meer informatie over dit gebied met 400 eilanden en scheren.</i>	<i>20</i>
<i>25 mei is er wind uit de goede boek. 12 mijltjes zeilen terug naar Finnhamn</i>	<i>21</i>
<i>26 mei. Regen en nog meer regen.</i>	<i>21</i>
Blog 5. Thuiskomen en weer weggaan. We verlaten de Archipelago van Stockholm richting het Götakanaal. Totaal 152 mijl.	22
<i>27 mei. Zonnige foto's en films verwerken tot een nieuwe YouTube film.</i>	<i>22</i>
<i>31 mei. Richting Saltsjöbaden voor onze 2^e prik, maar eerst nog even ankeren in Napoleonviken!.....</i>	<i>22</i>
<i>1 juni. Welcome home! En Car?.....</i>	<i>22</i>
<i>2 juni. 21 jaar jonger!.....</i>	<i>22</i>
<i>3 juni. Nou nog 1 nachtje dan!.....</i>	<i>23</i>
<i>4 juni. Peter en Monica zwaaien ons uit.</i>	<i>23</i>

5 juni. Eindelijk weer zeilen!.....	23
6 juni. Zuinig met 4G.....	24
8 juni. Een eland in de zon.	24
10 juni. Het wordt hier even ten zuiden van Stockholm niet echt donker meer.....	25
11 juni. Tussen onverstoortbaar broedende ganzen en meeuwen.....	25
13 juni Meine jarig en een zeer gunstige NW-wind. 20 mijl zeilen. Ik maak een gedichtje	25
14 juni. 12 mijltjes op de motor en geen gastvrije ontvangst.....	26
Blog 6. Door het Götakanaal met Nederlandse vrienden Ad en Elzo. Totaal 310 mijl	26
16 juni. Twee landrotten komen aan boord! Het Götakanaal zal van hen ervaren matrozen maken!	26
21 juni, de langste dag en de kortste nacht en we zijn in Zweden.	26
22 juni. Hier in Götakanaal is het nog erg rustig! We zijn steeds de enige in de kleine sluisen.	27
24 juni. De volgende dag doen we 14 sluisen en ankeren op het meer Roxen. De heren maken een steile leercurve door!.....	27
25 juni. Die hele nacht regent het en de volgende morgen ook nog.	27
Midzomernachtfeest op vrijdag?	27
28 juni. Een nieuwe aanlegmogelijkheid in Motala.....	28
29 juni. Een droomplek in Vadstena.	28
30 juni vanuit lagervat op Vattern met korte golfjes zeilen richting Karlsborg. Een bijna zeezieke bemanning.....	28
1 juli op het hoogste punt in het Götakanaal: de Viken	28
SeaFever als afscheidslied.....	29
Blog 7. Meer dan een maand zwerven op de Vänern. Totaal 455 mijl	32
De afgelopen dagen heerlijk geankerd in een mooie baai Kvarholmsund, vier mijl ten westen van Sjötorp.....	32
Met Peter en Monica uit Saltsjöbaden toeren in Dalsand.	32
Een onverwacht mooie zeiltocht.....	32
18 juli. De afgelopen drie nachten in het kleine haventje van Ekenäs gelegen.....	33
20 juli Goedemorgen. Wolken wat is dat nu? Bezoek aan Slott Lackö.....	33
Een onverwacht bezoek.....	34

<i>Net niet voor de buien binnen in Säffle.....</i>	<i>34</i>
<i>30 juli. Nog even en de zonnebril mag weer op!.....</i>	<i>34</i>
<i>Wat zouden jullie gedaan hebben?.....</i>	<i>35</i>
<i>De volgende dag varen we wel naar Dalbergså. Beetje motorzeilen met prachtig weer.....</i>	<i>35</i>
<i>5 augustus varen we naar Vänersborg voor begin Trollhättan kanaal.....</i>	<i>35</i>
<i>Vanaf gisteren gaan we alleen nog maar naar beneden. Easy toch? Trollhättan sluisrap.....</i>	<i>36</i>
Blog 8 Westkust Zweden. Petra en Peter komen 2 weken aan boord. Totaal 717 mijlen.....	36
<i>12 en 13 augustus. Een vrouw met een missie in Lilla Bommen</i>	<i>36</i>
<i>20 augustus. Onstuimig varen en een zeedoop voor Petra en Peter. Utkaften.....</i>	<i>37</i>
<i>21 augustus. Eerste rang in Marstrand. Het mekka van de zeilsport.....</i>	<i>38</i>
<i>22 augustus. Zon, tuimelaars, Reeën en oesters en dat allemaal op 1 dag. Oxholmen</i>	<i>38</i>
<i>25 augustus. Gisteren rond 1300 uur gestopt bij anker baai bij Hjältön & Gåsö.....</i>	<i>38</i>
<i>27 augustus. Vandaag de dag van het grote afscheid van 4 dierbare vrienden. Lysekil.</i>	<i>38</i>
Blog 9. 29 augustus t/m 19 September 2021. Nog even noordwaarts richting Noorwegen. Totaal 804 mijlen.....	39
<i>29 augustus. Hier is het weer stralend weer. Gestoken door een Hoornaar: ik blijf allergisch. Alvö.....</i>	<i>39</i>
<i>3 september. Wat een geweldige zeildag gisteren van onze ankerplaats bij Vaddo naar de noordelijk gelegen Koster eilanden, 20 mijlen verderop.</i>	<i>39</i>
<i>Zondag 5 september SydKoster. Op het fietsje naar het Naturum. Breviks.</i>	<i>39</i>
<i>Gisteren na 5 nachties Breviks 9 mijltjes naar het Noorden gezeild. Tjurholmen.....</i>	<i>39</i>
<i>8 september Zonnig en puur zomer. Heerlijk lezen, filmpje maken, blog bijwerken. Åkersvass.....</i>	<i>40</i>
<i>9 en 10 september. Als de mist is opgetrokken verlaten we onze mooie beschutte ankerplek bij Stora Trollholmen. Stromstand voor boodschappen.....</i>	<i>40</i>
<i>13 september. Wat een top dag. Zon en een klein windje uit het noorden om naar het zuiden te zeilen. Väderöarna.</i>	<i>40</i>
<i>19 september. Vanmorgen eerst mijn 30 minuten workout aan boord gedaan en toen warm genoeg om even te water te gaan in baai Rörholmen.....</i>	<i>41</i>
Blog 10 2021. 20 september Lilla Bommen. Joost komt aan boord. 971 mijlen.....	41
<i>23/9 Rörö. Spannend dagje want het gaat hier hard waaien en veel regenen. Zelfs de vissersboten komen eerder van zee. Dat zegt wel wat!.....</i>	<i>42</i>
Blog 11 2021: Langs de westkust van Zweden naar het zuiden. 1012 mijlen.....	42

26 september. Wifj Problemen. Mijn 25 GB data verdwijnen in 1 klap.....	42
28 en 29 september. Laat het slechte weer maar komen! Wij liggen veilig in Varberg.....	43
6 oktober. De komende jaren Zuid?.....	43
7 oktober. Liggen we ineens tussen de zeebonden.....	44
8 oktober. Mist en Meine gaat voor het eerst sinds zijn blessure weer overboord.....	44
Planning terug naar Nederland. Wie denkt mee? Een oproep op ZeilNoord.....	44
12 oktober. Wat een gedoe.....	45
13 oktober. Een onstuimig tochtje en een dag later alsnog naar Ven.....	45
14 oktober. Wandeling op het eiland Ven.....	45
Blog 11 2021: Denemarken & Duitsland 1138 mijlen.....	46
15 oktober. Volgende dag onstuimig gezeild met alleen kluiver en bezaan en met stroom mee Max 9,2 knopen.....	46
18 oktober Te bizar dus.....	46
17 tot 20 oktober. Op tijd naar het westen om de harde wind voor te zijn. Met naast het bijna iPhone debacle nog een ander akkefietje.....	46
20 oktober. Nog steeds vernaaaid in Agerso en met oog op onze plannen in 2022 mijn Franse foto/film archief maar eens opengetrokken.....	47
24 oktober. Ruig tochtje. Vandaag voor het eerst in lange tijd een routeplanners foutje.....	47
25 oktober. De volgende dag toch besloten ons rondje Funen niet te doen.....	47
28 oktober. We varen wederom op de motor 13 mijltjes Zuid naar Svendborg.....	48
29 oktober. Wat blijkt het laatste mooie ankerplekje.....	48
Intermezzo. Mondkapjesplicht.....	48
3 november. Overleg met Rene Vleut: Weergat weg!.....	48
4 november na heerlijk rustig nachtje in het Gieselau kanaal met lange springen ivm de zuiging om 09.00 uur weer vertrokken.....	49
8 november 2021. Dat was een onstuimig tochtje gisteren. Zeeziekte slaat toe bij mij.....	49
Maar wat een machtig schip hebben we voor deze condities!.....	49
10 november Deel twee: 107 mijl in 20 uur.....	50
Foto's voor Rene Vleut.....	51
Winter 2021.....	51

<i>Mei 2021</i>	<i>51</i>
<i>Juni 2021 oostkust Zweden.....</i>	<i>52</i>
	<i>52</i>
<i>Juni Juli Götakanaal.....</i>	<i>52</i>
<i>Juli Augustus. Vänern.....</i>	<i>53</i>
<i>Augustus September westkust.....</i>	<i>53</i>
Verhaal voor rene vleut.....	54
<i>Twee landrotten komen aan boord! Het Götakanaal zal van hen ervaren matrozen maken!.....</i>	<i>54</i>

Blog 1 2021: 21 februari. Een terugblik op de afgelopen vier maanden, ofwel: Hoe komen Marianne en Meine op hun zeiljacht Cestlavie de winter door in Stockholm? 0 mijlen

15 november – 7 december. Settelen voor de winter in Saltsjöbaden

Wij zijn ons hier aan het installeren. We liggen hier heel erg beschut direct aan de steiger, dus fijn. De harde wind van een paar dagen geleden hoorden we wel, maar liet ons beschut door de andere schepen. Wel gaan we binnenkort op andere boten wat lijntjes vastzetten hihi. Die klapperen nogal. Wat wederwaardigheden:

- Perfecte faciliteiten, gratis gebruik van douche, sauna en wasmachine en dat alles voor 1000 euro voor 5 maanden. (In de zomer betaalde ik hier 48 euro per nacht voor onze 46 voet!) Wel staat er een meter op het elektriciteit verbruik. Ook mogen we een niet gebruikte invalidentoilet gebruiken als “schuurtje”: Een perfecte stalling voor fietsjes, Rubberboot en andere spullen.
- In Nacka dekzeil gekocht en een klein olie gevuld radiator (deckhouse kan in de winter koud blijven vandaar) gekocht
- De propellers die onder de boot worden geïnstalleerd als het gaat vriezen liggen al klaar. Service van de haven.
- Inmiddels weer aardig wat wassen gedaan. Blijft open direct aan de haven
- We kunnen ook onze fietsjes en andere spullen opslaan in de doucheruimte. Daar wordt nu het water afgesloten, dus wc en douche binnenkort 500 meter verderop in het regattacenter. Daar kunnen we ook gratis sauna gebruiken.
- Er zijn hier een paar boten bewoond en er komen veel mensen dagelijks langs wandelen dus dat is leuk voor een praatje.
- Ik heb ook 10 minuten fietsen hiervandaan een heel goede bakker gevonden. Verdere boodschappen met de trein of fiets naar Saltsjöbaden (vroeger Tippen genaamd) winkelcentrum
- Auto kopen blijkt vooralsnog lastig, want vast adres nodig voor verzekering en belasting. Maandag 4 uur in het ov gezeten en 12500 stappen gezet om in een wijk NO Akersberga van Stockholm te komen. Daar autodealers maar duur. We doen het nu per ov, fiets en gaan eventueel auto huren als we wat langer weg willen.
- Tent over de giek gemonteerd. Houdt het totnutoe goed. Afwachten hoe het is met harde wind. Ook tijd genomen om nieuwe hoesjes voor onze lieren te maken op de naaimachine.
- Erg jammer dat we dit jaar de kerstmarkt en niet mee gaan maken. Doen we normaal nooit, maar hier leek het me wel leuk.
- Ons schip is erg goed geïsoleerd, dat hebben we in andere jaren al ontdekt. We slapen in de voorhut. Onder de matrassen heb ik twee warmte dekens gelegd en die gaan overdag aan om de door condens wat vochtig geworden bedden te laten drogen. Werkt perfect. Langs de wanden van ons bed staan de blauwe kussentjes uit de kuip rechtop. Een perfecte opbergplek en ook fijn en zacht om tegen aan te liggen.

12 december gaan we naar Uppsala.

Onze vrienden Frank en Eva hebben ons uitgenodigd en hij (NL) gaat Indonesisch voor ons koken. We gaan met de trein en dat werkt hier perfect. Vooraf reserveren en wat blijkt? Omdat we een hondje bij ons hebben, krijgen we een aparte coupe toegewezen. Stad bekijken en slapen in een

hotel. Verheug me nu al op het ligbad. Erg gezellig en tot laat bij hen gebleven. Wat heel leuk en ook een beetje bizar bleek, was het bekijken van mijn films van dit jaar via YouTube op hun grote tv. Het leek wel National Geographic hihi.

21 december 2020. De donkerste en kortste dag met weinig zicht!

Vanaf nu wensen we jullie meer licht! 2021 wordt hopelijk een jaar zonder Corona gevaren! Met meer mogelijkheden tot reizen, zeilen en varen! Blijf allemaal gezond en reis als je wilt de wereld rond! Rond 15.10 gaat de zon (die al weken niet te zien is helaas) onder dus 45 minuten later is het wel donker. Toch vermaken we ons prima en hebben speciaal voor deze plek buiten in de natuur gekozen. Met de trein in 25 minuten in **GAMLA STAN**, het oude Stockholm. We zijn daar 1 keer geweest. Prachtig en heel rustig. Restaurants zijn open maar steeds een leeg tafeltje ertussen. Het enige dat hier dicht is, zijn de musea.

Met kerst naar Malung en Sälen. Een echte winter.

Even er tussen uit. Eerst met de trein naar **BORLÄNGE** en vervolgens daar een huurauto opgehaald. In **MALUN** ligt nog geen sneeuw en dus maken we een prachtige wandeling. De 2^e dag rijden we naar een andere plek, maar het weggetje blijkt doodlopend en bij het achteruit rijden, glijdt de auto in de greppel. Aangeklopt bij aardige mensen en die bellen een takelbedrijf. Die klaren het klussen heel snel. Blij ook dat we het eigen risico hebben afgekocht hihi. Op 1ste kerstdag rijden we door de sneeuw naar **SÄLEN**. We hebben daar een mooi, maar zeer duur hotel gevonden. Wel heel leuk om daar te zijn en weer eens skipistes te zien. Ook hier maken we mooie wandelingen in de sneeuw tijdens de korte dagen. Duca vindt het ook heerlijk.

10 januari 2021. De sneeuw en het ijs komen eraan.

De propellers (service van de haven en afgesteld door het team van de havenmeester) staan aan voor en achter de boot. Die houden het water in circulatie. 900 liter diesel getankt voor de verwarming. Wat kan ons gebeuren? Enne ik heb de "ijsman" himself aan boord. Meine gaat namelijk iedere ochtend nog even over boord: "Dipping in and Out". Om stroom te beperken hebben we de boiler uit. Omdat ik in de ochtend geen goede doorbloeding heb in mijn vingers, warmen we steeds een keteltje water op de kachel op. Kan ik dan mijn lenzen mee inzetten. Verder ook eten opwarmen op de Dickinson. Terug naar de jaren zestig. Toen hadden we thuis ijsbloemen op de ramen. Ik vind het wel een avontuur.

25 januari. Het kind in mij maakte me vannacht om 03.30 uur wakker om te kijken of het al sneeuwde.

Toen niet. Nu wel! Goedemorgen. Wat hebben we een geluk met een echte winter hier. Ook voor de Zweden hier is het vier jaar geleden dat het echt vroom en er een pak sneeuw lag. We hebben inmiddels ook een vast ochtendritueel.

Ik word wakker rond 08.00 uur en doe de Eberspacher aan, want die staat snachts uit. Het koudste was 4 graden boven in de Deckhouse en 10 in de salon beneden waar onze Dickinson staat. Espressoapparaat aan, vest en handschoentjes pakken en met een kop koffie terug in bed nog een uurtje lezen tot het een beetje warm is geworden.

Nu we hier een aantal maanden liggen ben ik half november met lijnen begonnen en sinds 1 januari met de sportschool en een PT. Inmiddels totaal 5 kg kwijt. Nog 7 te gaan want eind april als ik 65 word wil ik 77 kg wegen. Sportschool recht tegenover de boot. Stand 19 februari: min 8 kg.

15 februari 2021: stralend weer en wij hadden zin in een tochtje.

Dus niet schaatsen of een lange wandeling. Ik was erg benieuwd hoe het met het ijs zou zijn in de scheren buiten Stockholm. Dus eerste met het treintje en vervolgens met de bus naar **STAVNÄS**, een tochtje van 1,5 uur en op zich al heel leuk. Mooi om te zien hoe snel je buiten de stad bent en door de prachtige bossen rijdt, waar nog steeds veel sneeuw ligt. Een uurtje met de Ferry naar **SANDHAMN** voor 9 euro per persoon. 1,5 uur op het eiland gebleven en een kamer geboekt in het mooie hotel voor 21 maart, de dag dat de lente start! Het ijs zal dan wel weg zijn.

19 februari. Sinds vandaag dooit het en het gaat hard. Af en toe horen we een enorme herrie omdat er een heel pak sneeuw van een dak valt. Opletten dus waar je loopt. Meine zal binnenkort wel weer beginnen aan zijn ochtendduik. Daar was hij mee gestopt op mijn aandringen toen het echt hard begon te vriezen!

Blog 2 2021: Hammarstrand, een tocht met sledehonden, Bekende Buitenlanders zijn en 65 jaar worden “in den vreemde” met Newly Found Swedish Friends! 0 mijlen

Eind februari huren we weer voor een weekje een auto om het binnenland van Zweden op te zoeken en de sneeuw in te gaan. 1625 km gereden.

HAMMARSTRAND, een camping gerund door Nederlanders, ter hoogte van Sundsvall. Op en neer ongeveer 1650 km. De rivier **INDALSÄLVEN** is nog helemaal bevroren en daarom indrukwekkend om de stuwdam te zien. Lopen in het bos en tot boven je knieën wegzinken in de sneeuw, dus vanaf dat moment zoeken we kleine autowegen op, waar het gemakkelijker lopen is. Of tracks van sneeuwscooters. We lopen naar een bevroren vismeer, waar ook Duca weg zakt in de sneeuw. Grappig gezicht. We regelen hout bij een oude man op een industrieterrein om een vuur aan te steken.

In **SOLLEFTEÅ** een tocht met sledehonden. Alleen Meine en ik met een gids en elk met onze eigen slee. Ik had een mooie oude houten exemplaar.

Korte instructie over hoe te remmen, nooit loslaten en gaan. Aan het eind van de week hebben we Frank en Eva in **EKOLSUND** bezocht om het bouwperceel te zien waar hun nieuwe huis gebouwd gaat worden. Buiten BBQ. We sliepen in een piepkleine en charmante B&B.

De volgende dag rond Hjälstaviken een 10 km lang pad gelopen. Vele soorten vogels, maar het meer is nu nog steeds bevroren, dus geen vogel gezien.

Rondom **HJÄLSTAVIKEN** is een 8 km lang pad. Het niveau van het pad varieert in verschillende delen van het reservaat. Vanaf de ingang bij Hårby is er een onverharde weg naar de vogeltoren. Hier kunt u zich verplaatsen met een kinderwagen of rolstoel. Tussen de vogeltoren en Parnassen gaat het pad door een koeienweide op de strandweiden. Hier was het nat en modderig zijn. Op de natste delen zitten vlonders.

11 maart. Bar en Boos hierbuiten maar ook machtig prachtig en indrukwekkend. Dus maar even er op uit zonder Duca want het is hondenweer

Plots is de winter er weer. Ik was al vergeten hoe het er hier uit ziet met sneeuw, maar ik krijg een tweede kans. Sneeuwstorm met hele harde wind en er toch maar even op uit. Wel uitkijken voor afbrekende dikke takken van de bomen.

14 maart. Het zeilershart begint te kriebelen.

Na het bar en boze weer van een paar dagen geleden, nu bladstil en een graad of 8. Er komen al bootjes aanvaren en bij de buurman Gunnar gaat het dekzeil eraf. Een nieuwe bestemming popt op in mijn gedachten. Åland archipel ten westen van Finland en mooi beschreven in de gids van René Vleut! Nu mijn vraag. Is dat in April te doen? Erg vroeg in seizoen maar onze reis naar Höga Kuste heeft ons ook geleerd dat we alle faciliteiten niet echt nodig hebben! En een andere vraag: Gaan we in mei in konvooi door het Götakanaal? Ik heb echter ook het gevoel dat in konvooi varen niet iets voor ons is. Ik ga even onderzoeken wanneer dat niet meer hoeft. En ja Åland gaan we zeer waarschijnlijk wel doen! Maar eerst vaccinatie regelen voor optimale flexibiliteit. Vaccinatie is voor ons nog even een uitdaging hier vanwege de herhaling. We zijn nooit zo lang op 1 plek, maar alles is te regelen! OV is zo goed in Zweden en auto huren kan ook.

Intermezzo. Een opsomming van de regelingen van de afgelopen maanden.

Laat ik zeggen dat het internet en alle apps een grote hulp zijn geweest. Wat wilden we zoal voor elkaar hebben voordat we weer gaan varen:

- Duca. Als eerste natuurlijk want ons belangrijkste bemanningslid. Haar jaarlijkse APK en inenting doen we in de honden kliniek in Tippen. Alles in orde, maar wel advies om haar gebit te laten reinigen. Voor het eerst in 8 jaar, dus vooruit maar. Kostbaar hier, want ik tik alleen al hiervoor 420 euro af. Vervolgens een trimsalon vinden. Ze is geweest toen we hier net waren, maar daar wisten ze niet hoe te plukken. Inmiddels is het haar heel lang. Zoals ik eerder schreef: 1 van de lastigste dingen om te regelen als je leeft zoals wij nu. Het plukken moet op een bepaald moment. De trimsalons hebben het alle druk en normaliter weet ik niet wanneer we waar zijn om een afspraak te maken. In december al heb ik er 1 gevonden in Boo. Ze neemt geen nieuwe klanten aan, maar als ik uitleg dat ik maar 1 keer langskom, is het ok. Als ze Duca ziet kijkt ze erg bedenkelijk vanwege het vele haar, maar 2 uur later ziet ze er toch weer top uit. In de tussentijd ga ik met Gunnars auto naar een mooi natuurgebied voor een wandeling. Gelukkig denk ik er op tijd aan om op mijn telefoon te plek te merken waar de auto staat!
- Autopilot. Vorig jaar niet gebruikt vanwege het krakende geluid dat de pomp maakt. Nu maar eens aan de slag om iemand te vinden. Eerst proberen we het bij Bjorn Nilsson, een adres dat we van Egill gekregen hebben, maar hij komt er niet uit en mailt ons contact op te nemen met Tymar Marine in Bullandö. Zogezegd zo gedaan. Meine bouwt de pomp uit en met de auto van Gunnar rijden we ernaartoe. De pomp/motor blijkt toch veel ouder dan we denken. Er staat een sticker op van 1986. Besloten wordt dat men een nieuwe bestelt (die uit Nederland moet komen) en als die er is zullen we een afspraak maken om er heen te varen. Ze kunnen niet beloven dat ze tijd hebben want het is heel druk. Inmiddels is het apparaat binnen en afgesproken dat we 7 mei in de Marina aldaar zullen liggen. Het wordt een duur klusje.
- Check up van Meine en mijzelf in de familiakliniek is Saltsjöbaden. De laatste keer was in 2019 in Sneek. Officieel hebben we een persoonsnummer en een vast adres nodig. Dat hebben we natuurlijk niet, maar flexibel als de Zweden zijn, nemen ze genoegen met het adres van de KSSS. Het helpt natuurlijk wel als je persoonlijk langsgaat. Bloedwaarden en ook vaccinatie willen we regelen. De uitkomst voor ons beiden is goed. Mijn cholesterol is zelfs beter dan 2 jaar geleden. Wel de bloeddruk wat hoog. Ik beloof dat ik dat later in NL zal opnemen met een plaatselijke huisarts. V.w.b. vaccinatie raadt ze aan de website in de gaten te houden wanneer onze leeftijdsgroep aan de beurt is. Uiteindelijk zijn we 21 april aan de beurt voor de eerste prik. De 2^e kunnen we zelf plannen ergens tussen 4 en 12 weken, dus erg handig. Kunnen we eerst naar Åland.

- Dan ook maar naar tandarts Stefan en dat is maar goed ook. Via röntgenfoto duidelijk te zien dat er iets begint te ontsteken dicht bij een wortel van mijn kies. Inmiddels is ook die ingreep achter de rug. Declareren van de medische kosten doen we wel als we weer in Nederland zijn. Geen slapende honden wakker maken, want officieel zijn we hier al te lang en zouden we moeten uitschrijven uit Nederland, wat we natuurlijk niet doen. Beetje “Off the grid” leven dus.

16 maart. Een klein beetje nachtvorst nog gehad waardoor er een flintertje ijs op het water ligt.

Er ontstaat nu echt reuring in de haven en onze buurboten beginnen allemaal hun boten klaar te maken voor het seizoen. Na dit weekend zullen ook wij de wintertent er afhalen. De barometer schiet vooruit, dus hopelijk de komende dagen nog meer zon. Die heeft best al wat kracht nu. Dus misschien ook een tintje bruin oplopen? Nog wel iets te koud denk ik voor de korte broek.

21 maart de lente vieren op Sandhamn.

Hier begint eindelijk af en toe de zon te schijnen maar nog wel nachtvorst. Dit weekend gaan we het begin van de lente vieren op **SANDHAMN**. Met de veerboot en nachtje in het Segler hotel. Zin in! En inderdaad vieren we een paar dagen later op Sandhamn het begin van de lente. Prachtig weer, harde wind en nog frisjes. Ingecheckt in het befaamde Seglerhotel. Auto geleend van Gunnar uit Saltsjöbaden, veerboot genomen en straks en morgen lekker wandelen. Zwempak mee voor bezoek aan de Spa van het hotel!

Wat een heerlijk weekend en wat een gastvrije ontvangst in het Seglerhotel: Gebruik van Spa en hondje Duca inclusief en het nieuwe (sinds 2 jaar) jonge stel Markus en Johanna dat het hotel nu beheert, doet het goed. Als ze ons verhaal horen en ons visitekaartje hebben, bieden ze voor de komende weken zelfs een gratis ligplaats aan. Ook gaat de drijvende hout sauna voor ons aan. Dus ik nu ook maar een onderdompeling in het koude zoute zeewater. Best ok eigenlijk! Restaurant biedt in de winter op zondag alleen pizza.

24 maart. We worden Bekende Buitenlanders. Nederlandse zeilers overwinteren aan de steiger.

Een paar dagen geleden worden we benaderd door Marie-Louise Gravestam, journaliste van de krant "Saltsjöbladet". Ze had een tip gekregen dat hier Nederlanders zijn die uitgerekend deze plek hebben gekozen om te overwinteren. Hieronder vertaling gemaakt door wandelvriend Peter.

Nederlandse zeilers overwinteren aan de steiger.

De volgende keer dat ze van wal gaan, waarschijnlijk in april, kiezen ze koers naar Åland. Daarna is het Götakanaal een goede manier om door Zweden te zeilen en hoe dan ook door te varen naar Noorwegen. Na een winter op één van de KSSS-pieren In Saltsjöbaden hebben de gepensioneerden Meine Osterveld, 75 en Marianne van Iperen 65, plannen om de Åland-archipel te verkennen en naar het oosten te gaan met hun 14 meter lange stalen boot gebouwd in Nederland. De boot is hun thuis sinds ze enkele jaren geleden hun huis aan de rand van Utrecht in Nederland hebben verkocht. Beiden zijn veel op zee geweest in verschillende contexten. Maar het zeeleven kreeg een nieuwe start toen het echtpaar, dat al 21 jaar samen was, begon te denken dat het te stressvol was in Nederland. Toen werd de boot hun thuis en dat is dat al een aantal jaren. Het was een van Saltsjöbladens lezers die een tip gaf over het Nederlandse stel dat de hele winter op een boot in de gastenhaven woont. Gezegd en klaar, met de cameratas over zijn schouder, stapten we de pier op, leunden over de boot en vonden

een houten klopper om aan te kloppen met een Hallo iedereen thuis? En ja hoor, er was natuurlijk iemand thuis, de deur naar de kajuit ging van binnenuit open en de bemanning aan boord vertelde ons graag over het leven aan boord op de gastenpier in Hotellviken. Een leven in een klimaat dat vele dagen sneeuw en kou heeft geboden, ook al is de sneeuw die voorheen touwen bedekte, opgerolde zeilen, luiken van dekzeilen en nog veel meer dat op een bootdek te vinden is, nu bijna weg. Er was dus een korte babbel aan dek voordat we naar het stationsgebouw gingen en verder praatten. In de herfst, voordat ze Stockholm en Saltsjöbaden binnengingen, zeilde het paar verder naar het noorden in Zweden en liet zich op veel manieren betoveren door de Höga Kusten. Een hele mooie natuur en veel leuke plekjes om te verblijven, vonden ze en het was ergens tijdens het zeilen dat ze het advies kregen om voor de winter voor anker te gaan in de zoutmerenbaden (saltsjöbaden). Eerst zeilden ze Stockholm binnen en brachten een paar dagen door in Vasahamnen om Stan te bekijken, maar het was de rust die ze zochten, dus na een stop in Napoleonviken zullen het de saltsjöbaden zijn en hier hebben ze een goede tijd.

De boot is groot en heeft een aantal kamers (Het heet kajuit aan boord van boten), 2 wasruimtes en een goed uitgeruste keuken met inductiekookplaat. Geen problemen gehad om de warmte aan boord te houden. Met toegang tot de steiger en voorzieningen die ze in het KSSS-huis kunnen gebruiken, denken ze dat ze zich in alle opzichten op hun gemak voelden. En Meine doet elke dag een duik bij de boot. Gewoon omdat hij het graag doet.

"We zijn zo blij om de echte winter mee te maken. Dat hebben we in Nederland nog niet zo lang gehad.

Soms huren we een auto en gaan op excursies. We zijn onder meer in Sälen geweest”, vertelt Marianne. Had ook geen problemen met wat we nu weer moeten doen. Er is altijd iets te doen, niet in de laatste plaats met de boot en alles kost zijn tijd. De scheepshond Duca is gewend aan varen en het is ook mogelijk om aan de wal activiteiten te vinden. Marianne gaat naar de sportschool recht tegenover de steigers en ze hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om een tandarts te bezoeken en een gezondheidscheck te doen in het gezondheidscentrum in Saltis. Jullie hebben ook rond Engeland, Ierland en Schotland gevaren. Wat is het leukste aan varen? Het is zowel avontuur als vrijheid, zegt Marianne. En het is leuk om andere senioren te inspireren om spannende ervaringen op te doen, zegt Meine.

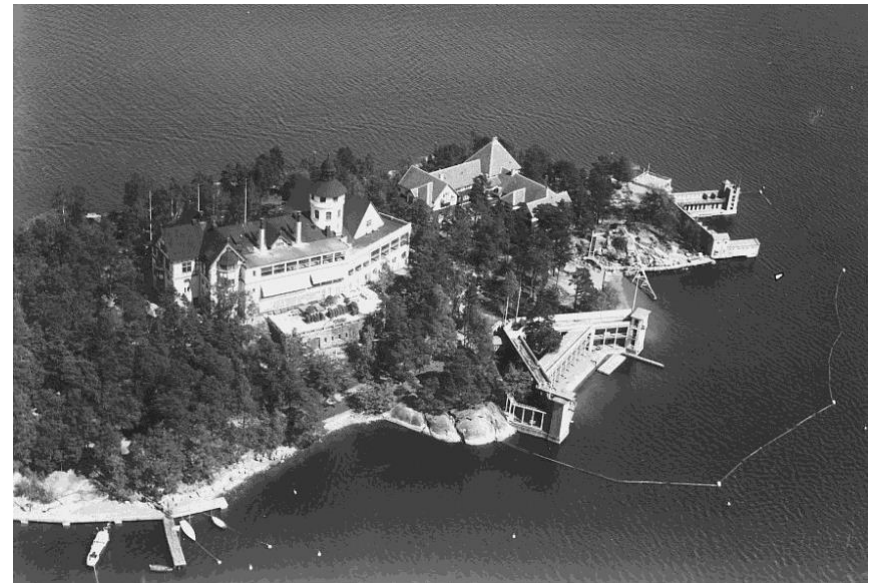
Na het verblijf in de Åland-archipel zijn de plannen zoals ze er nu uitzien, om over het Götakanaal naar Göteborg te gaan en dan de kust van Noorwegen op te varen. Volgende winter zijn we waarschijnlijk in Nederland, zegt Marianne. Marianne filmt en fotografeert en heeft haar eigen Youtube-kanaal voor vrienden en volgers die Cestlavie willen volgen. In Nederland is het gebruikelijker dat de zeilen rood zijn. Hier in Zweden hebben we gezien dat de meeste witte zeilen hebben.

27 maart. De teerling is geworpen: we gaan half April naar de Finse Åland archipel.

Half mei Götakanaal en dan richting Noorwegen. De Lofoten vinden we uiteindelijk toch te ambities. Wij zijn nu eenmaal “Slow Sailors”. Gisteren daarom misschien wel HET cartografie Walhalla bezocht in Stockholm: Kartbutiken! Wat een sortering! Zie filmpje. Twee Finse papieren zeekaarten (C en D) gescoord en een handig haven/anker gidsje! PS hun e-shop is erg goed! Vervolgens wandeling terug naar Slüssen en onderweg een terrasje met wijntje.

Wat meer over de plek waar we overwinteren: Restaurangholmen behorend bij Royal Swedisch Sailing Club KSSS.

Het is een bewoond eiland bij Hotellviken in Saltsjöbaden. Vóór de jaren 1890 heette het eiland Nedergårdsholmen en behoorde het toe aan een van de boerderijen in het dorp Neglinge. K.A. Wallenberg en zijn metgezellen lieten toen het grote Grand Restaurant op het eilandje bouwen als onderdeel van een grote luxe vakantiefaciliteit, een tegenhanger van het Grand Hotel Saltsjöbaden aan de andere kant van de baai. Daarnaast was er het kleinere Sommarhotellet en het openluchtbad van Saltsjöbaden. De naam Saltsjöbaden is bedacht om deze onderneming op de markt te brengen. Het kasteelachtige hotel in het park is ontworpen door Erik Josphson en ingehuldigd in 1893. Het had oorspronkelijk geen restaurant, omwille van het uitzicht en de omgeving werd het op het eiland geplaatst welke zijn naam kreeg. Het gebouw is ontworpen als een machtig Rijnland kasteel mee hoge kerntoren. Het bewaakte de baai en het hotel en markeerde de plaats van de gemeenschap. Naast het restaurant ligt het Sommar Hotel, ontworpen door Carlestmaoche gebouwd in 1904: Grand Restaurant Brarin in 1968 en Sommarhotellet werd in 1984 afgebroken. Tegenwoordig zijn van de faciliteit van Wallenberg alleen de twee badhuizen en de vergulde handtekening van Oscar II op

een rotsplaat bij de bruggen naar het eiland over. In het begin van de jaren 2000 keurde de gemeente Nacka een gedetailleerd plan goed dat huisvesting op het eiland mogelijk maakt. In de jaren 2006-2008 zijn vijf gebouwen gebouwd op drie verdiepingen, waarvan vier voor bewoning met in totaal 30 appartementen en één is een revalidatiecentrum. Bij een van de bruggen werd in 2010 de buste van Peter Linde in brons opgericht door Alice Babs, een bekende Zweedse jazzzangeres. In januari 2012 verklaarde het districtsbestuur de badhuizen tot monument voor gebouwen. De plaatselijke straat aan Restaurangholmen heet Torben Gruts väg, genoemd naar de architect die in 1925 het mannenbad ontwierp.

6 april. Prachtig weer en met het treintje naar Solsidan om een wandeling te gaan maken in 1 van de vele natuurreservaten hier: Tattby.

Mooi en uitgestrekt gebied. Via Wikiloc een mooie route gevonden waar we na een half uurtje weer vanaf wijken. Zo gaat het vaak: een app geeft richting en inspiratie en vervolgens dwalen we vandaar verder. Zo kwamen we bij een mooi strand en kon Duca weer eens rollen in zand i.p.v. sneeuw. In de verte een landhuis. Daarna toe en we kwamen een ouder stel tegen die ons wijzen op een grote hoeveelheid herten een eindje verder. Gaan jullie straks terug naar de boot vroeg hij? Blijkbaar herkenden ze ons uit het krantenartikel. Duca aan de lijn en inderdaad een eind verder wel 50 reeën, jong en oud en sommige mannetjes met grote geweien.

10 april. Gisteren luxe uit eten geweest.

We hadden iets te vieren. Meines dochters doen af en toe een “donatie” speciaal bedoeld om uit eten te gaan. En ik ben 10 kg afgevallen en vandaag voor het eerst onder de 80 kg. Ik ga trouwens nog door, maar vandaag even niet hihi! Geweldig kleinschalig restaurant gevonden hier in Saltsjöbaden: Handelshuset. De chef jaagt zelf in het hoge noorden en bereidt alles met liefde voor de natuur. Wat aten we onder meer. Slakken en daarna Tartaar van eland vooraf. Meine vis en ik rundvlees dat eerst een aantal dagen in wijn gemarineerd was en vervolgens in een aantal uren zacht gesudderd was. Meine sloot af met een taartje en een Lagavulin 16 jaar. Ik met een kopje heerlijke thee.

20 april. Druk naaimachine dagje. Lekker bezig en waarmee?

10 kg afvallen is 10 cm minder! Van maat 46 naar 42? Dus ik vermaak 4 korte broeken. En passant ook nog even hoezen voor de lieren afgemaakt met anti wegwaai elastiek.

En de nieuwe vlaggetjes van ZeilNoord en de Toerzeilers hebben een extra stiksel gekregen en wapperen weer. Wel jammer dat Taselaar ons de driekleur met donkerblauw stuurde i.p.v. helderblauw. Dat “heurt ” niet volgens mij. En we zijn hier al zo lang dat zelfs ons gastenvlaggetje versleten is. Stukje eraf geknipt en als nieuw weer

Half April vertrekken wordt begin Mei. Er valt namelijk eerst nog iets te vieren. Mijn 65^e verjaardag met Newly Found Swedish Friends.

Het is al jaren een goede gewoonte om zelf de slingers op te hangen als ik zin heb in een feestje. Aangezien het een bijzondere leeftijd is, besluiten we hier toch maar meer aandacht aan te geven dan oorspronkelijk de gedachte. Mede door het artikel in de krant leren we veel mensen kennen hier en waarom niet met hen samen een feestje vieren? Ik maak een uitnodiging met een foto van mezelf toen ik 12 jaar was en onze Fair Lady stuurde. Via Gunnar een adres gevonden om glazen te huren, zoveel leuker dan wijn uit een papieren bekertje. Via Ossian de Grillroom geregeld voor als het koud is, zodat mensen wat kunnen opwarmen als het koud is. Het weerbericht ziet er niet zo goed uit. Via het restaurant hiernaast wat ze voor het seizoen aan het opbouwen zijn en dat 30 april opengaat, mag ik een paar tafels lenen om drank en hapjes uit te stallen. Woensdag nog even naar de kapper in Sickla. Meine en ik doen dinsdag boodschappen en slaan zodanig in, dat wat over blijft bewaard kan worden. Stel dat er heel weinig mensen komen?

26 april. Cestlavie verbouwen tot Gym.

Linda komt aan boord om tips te geven over hoe ik kan blijven sporten als we weer varen. Op haar advies heb ik twee gewichten van 3 kg gekocht, een zogenaamde kettlebar van 12 kg. Een springtouw. Een stevige rubberband met handvaten. En een matje.

29 april. De zon schijnt.

Naarmate de dag vorderende komt er steeds meer zon. Wat een geluk. Om 1700 uur zit ik klaar om de gasten te ontvangen. Altijd een beetje spannend. Meine en ik hebben dan hetzelfde grapje: "Waar blijven ze nou?". Maar ze kwamen! Van de 30 mensen die ik uitnodig, komen er 20. Mooi toch.

Alexander (die we op Landsort ontmoetten afgelopen zomer en die de tip gaf hier te overwinteren), Caspar (met gitaar! En ik ben helemaal verbaasd. Heeft Meine dit geregeld, maar nee hoor het is een Zweedse gewoonte) & Maud, Frank en Eva (vrienden uit Uppsala), Gunnar Peren (buurman met zijn mooie schip Zafina2, Johannes Knulst (die ik via FB ken en nog niet eerder had ontmoet, John Ottmar en Kristin (die ons eerder al een mooi gidsje van Åland hadden gegeven, Linda Hautajarvi (mijn PT die me geholpen heeft af te vallen), Marie Louise Grave (journaliste van de krant) en Ake, Monica & Peter (die ons thuis uitnodigden om bij hen te eten, Ossian en haven crew collega's (maar aangezien er Corona heeft geheerst, komt alleen Frederik die altijd buiten werkt en gezond is gebleven, Tina (die steeds mijn naam riep tijdens het zingen) & Anderson.

Marianne 12 years old
steering Fair Lady

Dear all,

Invitation for drinks and a
bite for the 65th birthday of
Marianne (54 Cestlavie)

When? Thursday 29th of April starting around 17.00 hours.

Where? Outside and corona proof on the bridge near our
boat. Saltsjobaden. Contact: 0031-653889919

Een bekende Zweedse liedjeszanger met een ballade uit 1936. Eric Taube 1890-1976: Calle Schewen's Waltz

*On Roslagen's isle, in a flowery bay,
Where ripples wash in from the sea,
The reeds slowly rock, and the sweet new-mown hay
Is wafting its fragrance to me.
There I sit alone 'mid the trees by the way
And gaze at the sea-birds on high.
They dive to the water with glitter of spray
And feed, while I watch them and sigh.*

*I'm mixing my coffee quite freely with rum
To a strength and a flavor just right!
The accordion's measures alluringly come
From my cabin so gaily alight.
I feel like a boy, though a Grandad am I:
My spirit my grey hair belies.
I only get worse as the years pass me by,
With dancing and maidens' bright eyes.*

*Look—there is a gull with a fish he has caught.
But I'm caught by arms soft and white!
My heart is so happy, my years are as naught.
Then play, for I'm dancing tonight!
The sea sends a song, and its fragrance the glade.
Tonight you must stay as my guest.
Here dances Calle Schewen with Roslagen's maid--
The sunset is in the northwest!*

*My flowery isle on your bosom you hold,
You tranquil and darkling blue seas!
While July twilight shadows so tender, enfold
All the slumbering bushes and trees.
You're dancing so quietly, sweet little miss--
I think that all men you despise.
It trembles, that small childish hand that I kiss,
While in minor the waltz softly dies.*

*But hey, all you fellows who visit my bay
I'm really a sober old man,
When morning has come, I must stack up my hay,
And catch all the fish that I can!
The deuce takes you, twilight; the morn you disclose
In fir tops agleam one by one--
Here dances Calle Schewen with Roslagen's rose:
He dances while up comes the sun!*

30 april. Goedemorgen! Nieuwjaarsdag!

De gehele dag komen er liever berichtjes uit Nederland binnen. Van de jaarclub natuurlijk, van diverse vrienden en de Pyreneeën groep heeft echt haar best gedaan. Allemaal hebben ze een speciaal rondel voor me gemaakt en in een PDF gezet. Petra, Peter en Kitty sturen ook nog een filmpje waarin ze het voorlezen. Inderdaad mijn familie. Zo ontroerend.

1 mei. Cestlavie weer transformeren van woonboot naar varende zeilschip!

Tsja en dan gaan we toch echt weer varen over een paar dagen. Mijn hoofd en ziel gevuld met prachtige herinneringen aan Saltsjöbaden. Moeilijk om afscheid te nemen, maar dat hoort bij ons leven. Begin juni komen we trouwens nog even terug om onze tweede vaccinatie te krijgen. Vandaag motor gestart en een half uurtje laten lopen. Boegschroef gecheckt. Raymarine plotter weer buiten gemonteerd. Diepte meter en water temperatuur (Inmiddels als 5,6 graden) doen het.

Blog 3 2021: First Sail of the Year and First Repairs.

Op pad! Een eerste tochtje 12 mijl op de motor en een mooie beschutte plek gevonden bij Tyresö Gasthamn

Gisteren dan toch vertrokken op weg naar **BULLANDÖ** voor reparatie autopilot, maar eerst een tussenstop bij **TYRESÖ SLOTT**. Gunnar zwaait ons uit en maakt een filmpje. Leuk!

Mooie kleine Gasthamn Notholmen, die niet in de grote pilot staat. Hier liggen we veilig aan een steiger en zeer beschut voor de harde oostenwind die later vandaag gaat varen. Kosten met elektriciteit 300 kronen, het gehele jaar door. Gezellig café erbij en dus toch maar weer geluncht om ons eerste tochtje te vieren. Er is altijd wel een excuus te vinden. Gisteren wandeling rondom het slot gedaan. Echt prachtig en er wordt veel gevisst en gevangen. Voorntjes, die in deze tijd van het jaar de baai inzwemmen of hier wonen.

Het tochtje hiernaartoe ging nog op de motor, die liep als een zonnetje, ongeveer 12 mijlen. Op de kaart van de **KJALVFJÄRDEN** stonden een paar plekken, die heel nauw leken met een diepgang van 2,80 meter, maar als zo vaak viel het mee. De meest ondiepe plek van 5 meter en het water was

nog niet opgestuwd door harde wind. Zojuist mijn eerste workout aan boord gedaan m.b.v. de tips van Linda. 40 minuutjes en best wel zweten dus effectief. Daarna heerlijk gedoucht.

6 mei Een nat tochtje en check door de Coastguard. En een weer werkende autopilot!

We vertrekken om 11.00 uur voor een koud en nat tochtje van 22 mijl op de motor. Ik heb mijn warmtepak maar weer opgediept.

Gisteren nog een mooie wandeling gemaakt en een reetje gezien dat rustig stond te grazen. Gelukkig Duca aan de lijn

Als we weg varen een bijzondere ervaring. Voor het eerst in mijn leven zie ik een White Tailed Eagle een vis vangen. Daarna wordt de vogel gevolgd door kraaien die de buit willen afpakken. Hoe het afloopt weet ik niet want ze verdwijnen achter de bomen. Mooi en bijzonder en een fotografisch plaatje in mijn hoofd. Dus kan het niet delen helaas.

Aan het eind van de dag en vlak voor de brug bij Bullandö komen ook wij de Coastguard tegen. We stoppen en met twee grote fenders uit komen ze langs. Paspooten gecheckt en ook dat van Duca, die haar inenting dit jaar gelukkig al gehad heeft. Vraag of we iets aan te geven hebben. Met betrekking tot Corona vertel ik dat we onze eerste vaccinatie binnen hebben en dat vinden ze goed geregeld. Ik hoef het bewijsje trouwens niet te laten zien! Alles verder in orde en in hun woorden perfect. We worden nu ook geregistreerd zodat als het goed is, we later niet nog een keer worden aangehouden. Geen enkele vraag gesteld trouwens over ons lange verblijf hier in Zweden en dat we ons hadden moeten melden of zo.

Zojuist reparatie van onze autopilot betaald. Nieuwe Raymarine pomp plus installatie. Het ging zeer voorspoedig dus uiteindelijke kosten Tymar Marine hier in Bullandö, waren beneden de offerte. Dat maak je niet vaak mee.

9 mei. Buiten is het koud en regent het met harde wind. Aan de steiger bij Norrviken.

In de little Green Egg op het achterdek is het echter heet. Dus genieten we van aardappeltjes met gestoomde prei met tomaten. Met een lekkere zalm filet.

11 mei op het mooie plekje van 5 november: Siaröfortet.

Korte broeken weer en gebruik maken van mogelijkheden. Als je zo zwerft zoals wij, is het belangrijk om momenten met mooi weer te pakken dus vandaag wasjes draaien. We hebben hier elektriciteit en de zon schijnt. Geen wind om te zeilen.

12 mei. Wat een zeil dag! Knappe kruis koers afgelegd, die precies uitkwam.

Strakblauwe lucht windkracht 4/5. 20 mijl gezeild en alleen het laatste stuk op de motor. Door heel smalle en ondiepe doorgangen, maar door de zon zijn de rotsjes goed te zien. Heel dichtbij af en toe! Nu 20 graden in de schaduw!

13 mei t/m 18 mei. Slow Sailing en de voordelen daarvan: Van het één komt het ander.

Ons plan was een paar weken geleden om naar Åland te gaan voordat we naar het Götakanaal gaan. Dat hebben we dus omgegooid ofwel “de teerling opnieuw geworden”. Redenen? Het is nog koud, Duca moet worden ingevoerd en daarvoor moeten we eerst naar Norrtälje om bij een dierenarts haar een officiële wormenkuur te laten geven, ik wacht nog op een nieuwe drone uit Nederland die in Saltsjöbaden worden afgeleverd én

we willen ons 2e prik ook nog halen in de Familiakliniek in Saltsjöbaden. Kortom te veel en dat geeft stress. Wel jammert van de nieuwe pilot en kaarten. Hopelijk kunnen we daar weer anderen blij mee maken!

Dus liggen we hier in deze baai van **SVARTSÖ KALVIKEN** heerlijk voor anker. Na een dagje rust besluiten we te gaan wandelen en roeien naar een privé steigertje. Oké als we de dinghy daar even laten liggen? "Natuurlijk en je mag ook met het schip aan onze nieuwe ankerboei liggen en stroom gebruiken en ons wifi ook", zegt Berndt. Dat is geweldig gastvrij en daardoor hoeven we niet naar de andere kant van het eiland om in de Gasthamn te gaan liggen. Na een prachtige wandeling waarbij we in een soort sprookjesbos terecht komen, ontmoeten we een ouder stel bij een bijenkorf. Zij zijn eigenaar van het land en de vrouw heeft alle kleine schilderijtjes gemaakt die her en der in het bos hangen én ook blijven hangen. Echt schattig. Ze vertellen ons ook dat er de volgende middag bij een boerderij de koeien voor het eerst de wei in gaan. Een echte sociale happening, vooral ook omdat het voor de eerste keer is dat dit hier gebeurt. De boerin springt op een steen en spreekt ons allen toe. Ook al is er schrikdraad, het is niet helemaal zeker hoe de dieren zullen reageren. Dus voorzichtig zijn. Het duurt even voordat de koeien loskomen. Ze hebben dit natuurlijk nog nooit meegemaakt. Even later gaan er ook 4 varkentjes de wei in. Dat wordt hier in het najaar smikkelen en smullen! De familie van Berndt en Marianne (zo heet zijn vrouw echt) komen ook nog even, ik trakteer op een biertje en voor ik het weet zit ik met een 6 maanden oude baby op schoot. Meine en ik blijven hier lekker eten en wandelen daarna over kleine paadjes door het bos terug naar de boot.

Blog 4. Lekker zwerven door de Archipelago en gaan waar de wind ons brengt. 96 mijl.

18 mei. Mooie anker plek gevonden 2 mijl noord of Vaxholm: Resarö

We nemen afscheid van Marianne en Berndt en hun leuke hond Selma. We moeten nodig boodschappen doen en vooral wijn inslaan. Waar dat toch blijft? We gaan dus naar **VAXHOLM**, want daar is het handig om boodschappen te doen (een van de weinige Stadjes waar een Systembolaget is. Andere kleinere plekken in de archipel hebben alleen een service dat je moet bestellen.) Vaxholm is een dure Gasthamn en ook onrustig door de vele veerboten, dus na de inkopen weer naar een ankerplaats (**RESARÖ**) vinden wij wel zo handig. En via Facebook worden we daar opgemerkt door een Nederlander: "Daar ligt nooit een boot en ineens zag ik een NL-vlaggetje! Veel plezier".

20 mei. Zomaar een mooi gedichtje van Toon Hermans. Voel me liefdevol aangesproken.

"Weet je, er moeten mensen zijn die bellenblazen
En weten van geen tijd
Die zich kinderlijk verbazen
Over iets wat barst van mooiigheid."

21 mei. Vrijdag, de "Krog" van Finnhamn opent en ik besluit weer eens te trakteren.

Na de ankerplek bij Vaxholm varen we zeilend door smalle doorgangen en langs prachtige Pipi Langkous huizen, zoals ik ze noem. We zitten hier echt nog in de luxe van Stockholm. Uiteindelijk varen we toch bijna de gehele 17 mijl op de motor omdat er geen wind is. We hebben gekozen voor **FINNHAMN**, een mooie beschutte baai, waar het in juli topdrukte zal zijn. Nu terwijl het pinksterweekend is met mooi weer, liggen er toch maar een

paar jachten. Wel van die hele dure grote moderne polyester motorjachten, van zeker een miljoen of meer het stuk. We ankeren eerst een nachtje en gaan dan aan de houten steiger. We gebruiken nog geen stroom want de zon schijnt genoeg en de panelen laden op. Mooi is dat we hier automatisch gratis wifi hebben.

Heerlijk Aziatisch gegeten. We doen het uitgebreide menu met 6 kleine heerlijke hapjes. Ik als het dessert over, maar Meine geniet van zijn toetje met een glaasje Madeira, dus ook maar even opgezocht en geluisterd naar Ted de Braak: "Een glaasje Madeira my Dear, dat is zo veel chiquer dan bier". Blijft leuk!

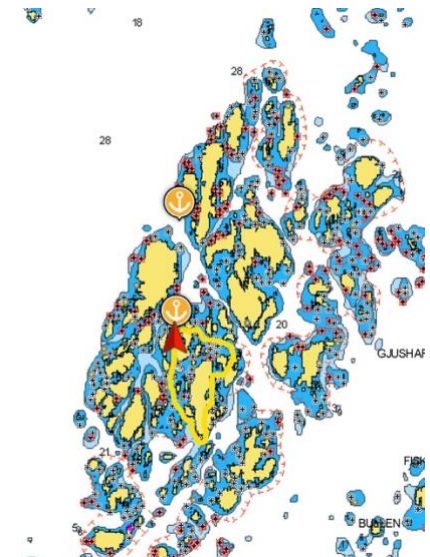
22 mei. Een schitterende zonnige zeiltocht naar de buitenscheren van Stora Nassa.

We waren eerst van plan om door te varen naar **SVENSKA HÖGARNA** aan het uiteinde van de buitenste archipel. Volgens beschrijvingen is het een mythische bestemming, waar veel pleziervaartuigen van dromen. Het is echter te ver, althans voor ons die meestal laat vertrekken en bovendien wordt een paar dagen later slecht weer verwacht. Je ligt daar dan volledig onbeschermd. In **STORA NASSA** ook, maar wat dichterbij, dus als het slechte weer eerder komt, zijn we snel weer op een veilige beschutte plek.

Wat zeilen we heerlijk terwijl op een bepaald moment de Zweedse marine met zeel snelle boten aan het oefenen is. Een zwaan schrikt en vliegt op. Ik werk voor de route tegenwoordig vooral met de Navionics app op mijn nieuwe iPhone. (In tegenstelling tot vorig jaar hoef ik nu niet steeds de batterij op te laden). Ik heb dezelfde kaart als op de Raymarine plotter, dus dat geeft ook een soort van extra zekerheid. Natuurlijk blijf ik zelf ook wel nadenken. Het is prachtig maar ook spannend varen omdat er veel rotsjes zijn waar we tussendoor sturen. Als we naar binnen varen is het ook nog heel goed opletten. Er liggen veel rotsen en sommige net onder de oppervlakte. Naast dat je ze op de kaart ziet, zie je ze met zonnig weer ook als het ware oplichten. Dat helpt!

Stora Nassa. Wat meer informatie over dit gebied met 400 eilanden en scheren.

Het Natuurreservaat Stora Nassa is een maritiem natuurreservaat en bestaat uit ongeveer 400 eilanden en scheren. Sommige daarvan zijn verboden om te betreden en zeker in deze tijd, nu veel vogels hier broeden. Binnen Stora Nassa zijn er verschillende omgevingen. De habitats zijn belangrijk voor een verscheidenheid aan organismen, waaronder vissen, schaaldieren, mosselen, insecten en zeevogels. Ondiepe baaien met gezonde vegetatiegemeenschappen vervullen een belangrijke functie als paai- en kweekgebied voor verschillende vissoorten. De belangrijkste vissoorten in het gebied zijn al decennialang kabeljauw, haring, baars, snoek, witvis en bot. De gevarieerde natuur heeft hier veel vogels doen nestelen, waaronder eidereend, merel, zandspiering, rosacea en diverse meeuwensoorten. Gedurende de periode 1 februari tot 15 augustus is het verboden om aan wal te gaan of dichterbij 100 m van de eilanden in Stora Nassa te blijven, die vogelreservaten zijn. Op de grotere eilanden groeien lage, meerstammige berken en heide, die grote overeenkomsten vertoont met bergberkenbossen. De kleinere zijn vaak bedekt met kleine kruipende jeneverbesstruiken. Bij Stora Bonden liggen resten van voormalig bouwland met sporen van onder meer hooilanden en gekapte bomen. Op natte weilanden zijn er planten zoals weidesleutels, muskusgras, koekoeksbloemen en wild vlas.

We zoeken een ankerplek op een plek buiten het natuurreservaat. De rood omcirkelde eilanden. Het is echt prachtig om hier te liggen. Er liggen nog wel wat andere jachten, maar daar zien we slechts de masttoppen van. Als ik later Duca ga uitlaten, roei ik naar een geschikt plekje om aan land te gaan, maar dan stoor ik een broedende zwaan. Snel weer weg dus. Officieel mag Duca hier nergens aan wal, dus ik doe het zo kort mogelijk en vanzelfsprekend aan de lijn.

De volgende dag maken we een tochtje van 1,5 uur met het bootje met de elektrische motor. Heel rustig varen we tussen de rotsjes door en soms is een doorgang te smal of raken we toch de grond. Dan roeien we een stukje. De vogels schrikken niet echt van ons, dus het lukt me er een paar te fotograferen. Eenmaal varen we echt dood en tillen het bootje over een paar kleine rotsjes. Achteraf zie ik dat we toch door het reservaat zijn gevaren en dus ook te dicht bij de wal zijn geweest. We hebben het echter zo stil mogelijk gedaan en een elektrisch motortje is dan ook wel weer fijn. Na twee nachtjes varen we weer terug naar de beschutting van de bewoonde eilanden. Er is geen wind, dus gaan we op de motor. Eerst naar Lökaö Öster, waar we een kleine ankerbaai vinden. Het is een klein eiland en onbewoond. Wel is er bij de baai een erg mooie en nieuwe sauna. Met Duca aan de lijn maak ik een wandeling naar de andere kant van het eiland. Paadjes zijn er altijd wel te vinden en na een tijdje ontdek ik her en der blauwe linten aan takken. Die geven het pad aan. Af en toe schiet er een hert weg en hoor ik die later brullend een blaf geluid maken. Aan het eind komt ik bij een scheefstaand stalen huisje met een open deur. Het heeft zijn beste tijd gehad. Binnen een sofa, die volgens mij bewoond wordt door allerlei levend gedierte, dus ik blijf uit de buurt. Teken zijn hier namelijk veelvuldig aanwezig. Ook nog een oude tafel en een stoel.

25 mei is er wind uit de goede hoek. 12 mijltjes zeilen terug naar Finnhamn

Als we net in de baai liggen, vaart het grote schip van de Coastguard binnen. Ze hebben ons natuurlijk op AIS gezien! Zelfde schip andere bemanning. Deze keer geen check op paspoort en dergelijke. Slechts een vriendelijk gesprekje. Prima en zo krijg je gevoel dat we niet voor niets belasting betalen!

26 mei. Regen en nog meer regen.

Het slechte weer leek eerst niet te komen, maar een paar uur later dan voorspeld gaat het dan toch los. Blij dat we hier veilig liggen: windkracht 6 tot 7 buiten de baai en heel veel regen. We hebben na vier dagen en nu geen zon wel weer elektriciteit nodig. Nu bleek vanmiddag dat de elektriciteit het hier niet doet. Dus heel zuinig zijn. Nog 62 % en onder de 24 volt. In de middag de motor dus even laten lopen en dat helpt. Zojuist kwam de havenmeester c.q. student even langs. Aardige jongen en het is pas zijn tweede dag en hij weet het nog niet zo goed. Eerst betalen en dan pas stroom? Hij heeft echter geen bankcardmachientje en wij geen Swish. Afijn nu is Meine dus onder een afdakje onze green egg aan het opstoken, zodat we kunnen koken. Het vissen vanmiddag met vers gevonden wormen leverde helaas niets op. Later op de avond horen we de Victron zoemen. De elektriciteit is dus op afstand aangezet.

Blog 5. Thuiskomen en weer weggaan. We verlaten de Archipelago van Stockholm richting het Götakanaal. Totaal 152 mijl.

27 mei. Zonnige foto's en films verwerken tot een nieuwe YouTube film.

Dat deed ik tijdens de twee dagen regen achter elkaar en harde wind in de beschutte **PARADISVIKEN** van Finnhamn. Deze keer vooral over onze zeiltocht naar het natuurreservaat van Stora Nassa in de buiten Archipelago van Stockholm.

Dan wordt het toch weer mooi weer en na boodschappen tijdens een korte stop in Ingmarso, varen we door naar **LADVIKEN NORRGARDS**. Op de motor, want er is geen wind. Het is prachtig in de baai en we blijven 3 nachten achter het anker. Meine doet een vis poging en ik maak een wandeling over het eiland. Ook dit is weer prachtig met weilanden afgewisseld door prachtige bomen. Het jonge groen met de zon erop is schitterend. Ook mooie is dat hier nu zo langzamerhand prachtige klassieke schepjes varen; motorboten en scherenkruisers. Er ligt er 1 bij ons om de hoek. Op een avond komt er een schip aan varen en ik denk dat deze het afval komt ophalen. Op deze eilanden moet dat allemaal verzameld worden. Ze vervoert echter 2 koeien, die bij de grote rode schuur aan land gezet worden voor de zomer. Die hebben genoeg mals gras om te grazen!

31 mei. Richting Saltsjöbaden voor onze 2^e prik, maar eerst nog even ankeren in Napoleonviken!

Het is raar weer vandaag. Geen wind om te zeilen en een hele zwoele lucht, alsof er ergens een bui valt. Niet bij ons in ieder geval. In de baai van **NAPOLEONVIKEN**, waar we in november ook ankerden, liggen nu op een doordeweekse avond als zo'n 10 jachtjes. Dat wordt wat hier in het hoogseizoen! Ik hoorde van iemand dat bij Huvudskär waar we midden augustus ankereden, ooit iemand in die baai 200 jachtjes telde.

1 juni. Welcome home! En Car?

De volgende ochtend varen we richting **SALTSJÖBADEN** op de motor. Als we bij de haven komen, momt er toevallig een snelle RIB aanvaren van de KSSS met Frederik aan boord. "Welcome home", roept hij. Dat doet me wel wat. Later op de ochtend ga ik even gedag zeggen bij Gunnar. Na de begroeting zegt hij: "Car?". Yes please. Handig om boodschappen te gaan doen in Tippen waar we ook willen kijken hoe snel we de 2^e vaccinatie kunnen regelen. We rijden erheen en toevallig is vandaag de "drive in" vaccinatie. Eerst vindt men de tijd tussen de prikken wat kort (5,5 weken), maar men legt hier de verantwoordelijkheid gelukkig bij de patiënt. Wij vinden het allang prima. Ossian komt langs op het pakket uit Nederland te brengen. Een nieuwe drone! De vorige die gerepareerd was in Nederland bleek niet meer waterdicht.

2 juni. 21 jaar jonger!

In de middag komt Linda weer even aan boord om een nieuwe workout routine te maken. Daarvoor ga ik even op de weegschaal. Best spannend na een maand, maar ik heb trouw ieder 3^e dag mijn oefeningen gedaan. Wat blijkt: alle waarden zijn verbeter en ik ben inmiddels 58 jaar jong. Scheelt 21 jaar met beginstand. En 10 kg lichter.

's Avonds komen Peter en Monica op de borrel. Peter tipt ons dat we nu ook een officieel certificaat kunnen halen bij de receptie van de Familiakliniek. Hij stuurt me als voorbeeld zijn exemplaar. De volgende dag er weer op uit. Het kan maar pas eind van de middag, want de vaccinaties

staan nog niet in het systeem. Prima, want ik moet toch nog even naar Sickla om mijn kapotte laarzen in te leveren bij de Naturkompaniet en voor een paar andere boodschappen. Ook nog even bij “mijn kapster” Miriam langs om gedag te zeggen. Ik heb besloten niet nu weer naar de kapper te gaan, want het is niet nodig, maar ik koop wel wat extra kleuring middel. Ze verkopen hier de professionele variant, die ze zelf ook gebruiken.

3 juni. Nou nog 1 nachtje dan!

Uiteindelijk toch maar met zijn tweetje gegeten bij het haven restaurant. Erg leuk. Links van ons zitten drie mannen met aan de andere tafel de drie vrouwen. Ook hier niet meer dan 4 aan een tafel. Het zijn een beetje populaire types, die hier met een grote RIB zijn aangekomen. Een van hen begint een gesprek met mij. Dat is aardig en had ik niet verwacht. Ik vertel ons verhaal. Oh, maar dan heb ik over jullie gelezen in de krant. Nu zijn de andere mannen ook geïnteresseerd. Ze lopen tegen de 60 en zijn nog druk aan het werk, maar realiseren zich dat ze ook een plan, visie voor hun toekomst moeten bedenken.

Gisteren kwam er nog een groot 80 voet supermodern zeiljacht aan de buiten steiger onder Engelse vlag: Alithia. Wij gaan daar later ook liggen, nadat we 720 liter diesel gebunkerd hebben. De schipper, op zo’n jacht een professional en niet de eigenaar, maakt me een compliment over de manoeuvre. Ik liet vooral de wind het werk doen. We maken een praatje. Ze komen nu min of meer rechtstreeks uit Italië!!!

4 juni. Peter en Monica zwaaien ons uit.

Gisteren ook afscheid van Ossian genomen. Tegenwoordig kunnen we weer iemand een “Hug” geven al vraag ik nog wel om toestemming.

Op het papiertje van de vaccinatie stond geeneens onze naam.

De plek waar we naar toe gaan en die ons is aanbevolen, valt ons tegen. **KLEIN DALÄRO**. Niet vrij ankeren a.g.v. de vele kabels die er lopen. De ingang is heel ondiep en ik raak even de grond. Dieptemeter geeft 180 aan, maar toch. Weer naar buiten gevaren en daar geankerd. Prima plekje.

Wandelingetje met Duca.

5 juni. Eindelijk weer zeilen!

Er is wind en we maken een mooi lang kruisrak over het ruime water. Het is zaterdag, stralend weer en behoorlijk druk op het water. We wilden eigenlijk naar een plek die NB even opzoeken. Maar daarvoor moeten we te veel tegen de wind in koersen en tussen eilandje door. De ervaring heeft geleerd dat daar meestal de wind wegvalt danwel uit een andere hoek komt. Bovendien verwacht ik dat het daar druk zal zijn. We naderen wel een andere plek: **STORA HUSARN**. Het heeft een kleine baai open op te noorden. Het is rustig weer, dus dat kan wel. Er ligt al een zeiljacht en een paar motorbootjes. Wij ankeren vrij op 10 meter diep water. De Zweedse manier van ankeren met achteranker is Meine vorig jaar op **LANDSÖRT** erg slecht bevallen. Anker zat vast en koste hem veel kracht. Rugpijn voor 2 weken.

Later op de avond roei ik nog even met Duca rond de rotjes en maak een filmpje. De meeuwen zijn heel boos. Trouwens de laatste dagen draag ik geen contactlenzen vanwege tranende ogen door de pollen. Gelukkig had ik voordat we NI verlaatten een bril laten aanmeten. De eerste 2 dagen tolt alles om me heen. Nu 9 juni gaat het beter. Ik heb geen allergie denk ik maar de pollen creëren zon klein geel stof dat het irriteert. Het ligt als een film over het water en ook op de boot. Berken en dennen.

6 juni. Zuinig met 4G

Ik ben nu zuinig met internet want Tele2 vindt dat ik te veel te lang in buitenland roam. Nu een prepaid kaart voor data gekocht. Onze vrienden nemen een oude iPhone mee. Hoef ik niet steeds te wisselen.

We zeilen we met heel weinig wind naar **LANGVIKSSKAR**, een buiten scheer zoals Stora Nassa, maar wel iets meer begroeit. We liggen er prachtig tussen het leefgebied van de zwanen, die veel ruzie met elkaar maken. Een paar uur nadat we zijn aangekomen, ziet Meine iets zwart ritselen. Een blijkt een kleine otter, die scharrelt en steeds even het water in duikt. Het lukt me een paar foto's te maken. We blijven hier een dagje. Zonnetentje erop. De watertemperatuur is nu ook zodanig (16 graden ongeveer), dat we een rondje rond de boot kunnen zwemmen. Fris maar ook heerlijk. De 2e dag maken we een wandelingetje. Er is hier een pad heb ik gezien, vernoemd naar een kunstschilder die hier veel kwam. Axel Sjöberg. Het pad is aangegeven met steen mannetjes, maar niet zo gemakkelijk. Doordat ik met de bril ook geen diepte kan zien, val ik midden in een hoop zeer agressieve mieren. Ook Meine had er al last van dat ze langs zijn sokken omhooglopen. Ik heb dan wel een lange broek aan. Vanwege de teken, maar door de val zitten ze direct op mijn rug. Meine slaat ze weg. Zelfs Duca heeft er last van en gaat liggen rollen op haar rug, wat natuurlijk niet echt helpt. Weg hier.

8 juni. Een eland in de zon.

15 juni komen Ad (studievriend uit Delft) en Elzo aan boord om met ons mee te varen door het Götakanaal. Ik verheug me er zeer op. Ze komen met de auto dus de afgelopen tijd heb ik allerlei bestellingen bij hen laten bezorgen. Lak voor het hout. Nieuwe horren, een zwart-wit cartridge voor de printer, Gimber, gerookte olijfolie, en wijn, heel veel wijn.

We vertrekken de 8ste om 8.30 uur om 24 mijltjes naar **UTÖ** te motoren. Het is niet anders. De wind is hier dominant zuid en niet krachtig genoeg om hele stukken te kruisen. Onderweg is er wel veel militaire verkeer. We zien ook het grote futuristische schip weer varen. We gaan nu zelf ook door militair gebied. Niet verboden, maar aanleggen of ankeren mag niet. Als we door een smalle doorgang varen ligt er aan de andere kant een patrouillevaartuig te wachten en iets verder het grote schip. We hebben de marifoon aan en ik verwacht eigenlijk dat ze ons zullen oproepen. Ik blijf echter uit de buurt en koers achter beide schepen langs, ook als is mijn route een andere. Als we voorbij zijn, stoomt het schip op ook in de richting van de doorgang en vaart er doorheen. Ze hebben dus op ons gewacht. Later op de avond horen we ook schiet geluiden. Meine heeft in de krant gelezen dat de Zweden veel aan het oefenen zijn i.v.m. Het gedrag van de Russen.

We ankeren in de **KYRKVIKEN BAAI** van Utö, net voorbij de plek waar de veerboten aanleggen. Toch ook hier maar weer even een wandelingetje. Deze keer door een bos en ook als is het pas 1600 uur, de muggen weten me al te vinden. Helaas vergeten muggenspul mee te nemen. Bij de Gasthamn, is nog niet veel open door de week, maar er is wel een restaurant iets verder op. We zijn duidelijk weer zonder voorbereiding vertrokken. Geen water meegenomen, dus een biertje.... En ze hebben antimuggenspul. Nog beter. Uiteindelijk eten we op het terras een hapje en lopen later via de hoofdweg, het bos niet meer vanwege de muggen, terug naar de boot. De hoofdweg heeft hier zelfs een nummer, ook als is het niet meer dan een zandpad.

Bijna terug bij de boot reageert Duca, die gelukkig aan de lijn zit, op iets in het bos. Meine ziet meteen dat het een eland is, die rustig ion het zonnetje staat te grazen. Na 10 maanden Zweden zien we er dan eindelijk een. Prachtig en hij zij gaat er ook niet vandoor, maar blijft rustig grazen. Het verse jonge malse gras is aantrekkelijker, dan haar instinct om mensen te ontlopen. Het filmpje dat ik maak lukt.

10 juni. Het wordt hier even ten zuiden van Stockholm niet echt donker meer.

Foto van vanmorgen 03.15 uur en nu zojuist om 8.30 uur. Al dagen dit soort weer met af en toe een buitje tussendoor. Geen zeilweer want te weinig wind, maar we klagen niet. Nu in **SKVALLERHAMN** bij het eiland **JÄRFLOTTA** nog steeds het enige jacht. Heerlijk genieten dus van de rust. Dat zal vanaf volgende week als het hoogseizoen losbarst anders zijn. En dus zojuist heerlijk in ons blootje overboord. 13 graden. Het is weer schitterend weer. Eerst van plan in deze baai te blijven liggen vandaag en een mooie wandeling te maken, maar dan zie ik dat er mooi windje begint te waaien. Wel uit het zuiden dus tegen de wind in, maar ik zoek een koers die te bezeilen is naar **TROSA**. Na zes nachten geankerd te hebben is het tijd voor nieuwe elektriciteit en boodschappen. Het wordt een heerlijke dag met een maximumsnelheid van meer dan 6 1/2 knoop. Erg ondiep bij het aanleggen aan de lange steiger van het riviertje dat naar het stadje loopt. 160 diep en wij 150. We woelden dus aardig wat blubber op diep bij het aanleggen. Ik wil het schip nog keren en gebruikt iets te veel de boegschroef. Die wil niet meer, want de accu is leeg. Gelukkig hebben we vorig jaar 2 nieuwe accu's geplaatst, dus ik verwacht dat hij het morgen wel weer doet.

Trosa is wat je noemt een lieflijk stadje met mooi houten huizen. De meesten met een veranda op de eerste verdieping, zoals ik ze ook in Spanje tijdens mijn Camino gezien heb. Alleen hier veel beter onderhouden. We doen boodschappen en later ga ik nog even alleen terug het stadje in met mijn camera. Mooie plaatjes genoeg te schieten. Het wemelt hier trouwens van de (kleding) winkeltjes. Verleidelijk en heel anders dan vorig jaar toen we op pad waren na het seizoen. Toen was alles dicht. Ik weet me te beheersen, maar koop wel een polo voor Meine. Die is over een paar dagen jarig.

11 juni. Tussen onverstoorbaar broedende ganzen en meeuwen.

We varen we naar **ASPÖFLADEN**, waar we weer 2 nachtjes blijven. Het is midden in een natuurreserveaat, compleet met bezoekerscentrum. Voor ons iets te geciviliseerd. Er wordt slecht weer verwacht. Hardere wind en regen. Uiteindelijk valt het mee en regent het vooral gedurende de nacht. We liggen vlak bij een paar rotsen, waar meeuwen en ganzen aan het broeden zijn. Onverstoorbaar. Een enkeling heeft al een jong zie ik de volgende dag. Ook vandaag kunnen we goed zeilen. Soms even de motor bij als de wind weg valt tussen de eilandjes. Doordat ons schip zo zwaar is, zet het meestal nog wel een tijdje door als er geen wind is.

13 juni Meine jarig en een zeer gunstige NW-wind. 20 mijl zeilen. Ik maak een gedichtje

*76 jaar en nog steeds van die jongens benen.
Haar genoeg en nog niet wit, dat komt door je genen.
Stabiel, betrouwbaar en kalm aan.
Dat is waarom ik samen met je blijf gaan.
Voor dit komend jaar wens ik je mooie reizen en bijzondere plekjes.
Natuurlijk horen daarbij ook visrijke stekjes.*

Wat een cadeautje deze wind. Meestal waait het hiervan uit zuid, maar nu dus niet. Het wordt weer prachtig zeilen met alleen bezaan en kluiver. Windkracht 3-4 en af en toe een gangetje van soms bijna 7 knopen. Totaal 20 mijl. Op een bepaald moment hoor ik zeehonden huilen. Ik ben toch niet op de Wadden? Op een kleine rots ligt een heel stel inclusief huilers te zonnen. Ze liggen bijna boven op elkaar, zo weinig plek is er. Gemiddeld

zien we trouwens 1 visarend per dag. In de verte zie ik ook veel witte zeiltjes. In de buurt van Arkosund. Het zijn Lasers in een wedstrijd en begeleid door een heleboel RIB's. Ik vaar netjes om het veld heen, maar kan met de telelens toch mooie foto's maken.

We ankeren in de baai van **LUNDARNA**. Wederom als enig schip. Mooi beschut plekje. Na zonsondergang gaat Meine nog even met het bootje naar de andere kant van het eiland om de ultieme avond foto te maken.

14 juni. 12 mijltjes op de motor en geen gastvrije ontvangst.

Vandaag is de wind weer zuid gedraaid en dus tegen. We willen niet direct door naar **STEGEBORG**, want dan liggen we daar 2 nachten, dus ankeren we tegenover een grote Herenboerderij. Het ziet er op afstand prachtig uit. Mooi landhuis, machtige bomen, leuk voor een wandelingetje. Helaas worden we na een minuten vriendelijk doch dringend verzocht het terrein te verlaten. Privé!

De volgende ochtend varen we 4 mijltjes op de motor naar Stegeborg. Ad en Elzo komen vandaag aan boord om met ons mee te varen door het Götakanaal, een nieuwe etappe van onze zwerftocht.

Blog 6. Door het Götakanaal met Nederlandse vrienden Ad en Elzo. Totaal 310 mijl.

16 juni. Twee landrotten komen aan boord! Het Götakanaal zal van hen ervaren matrozen maken!

Vandaag komen Ad en Elzo aan boord. Ad ken ik al 40 jaar vanuit onze studie bedrijfskunde in Delft. In die tijd werd ik verliefd op hem, niet wetende dat hij niet van de vrouwen is. Elzo is al meer dan 30 jaar zijn partner. Dierbare vrienden. Voordat we het kanaal in gaan, varen we eerst nog een dag of 6 naar de scheren buiten **STEGEBORG**. Om hen dat ook eens te laten ervaren, maar ook om al vast een beetje zeebenen en behendigheid te kweken. Het is prachtig en rustig weer, we kunnen zeilen en ankeren 6 nachten achtereen. We doen **LÄNJÖ**, **ÄSPHOLM**, **DJURSÖ** en **LILLA HOLMEN** aan, waar we steeds een paar nachtjes blijven liggen en ook wandelingen maken.

21 juni, de langste dag en de kortste nacht en we zijn in Zweden.

Vandaag gaan we het Götakanaal in. Gisteren een paar naden van de kluiver met het handje gerepareerd. De schoot was losgeschoten uit het blok, dat openklapt met te harde wind. Meine was net te laat met het innemen van de kluiver. We varen via **MEM** in 1 keer naar **SÖDERKÖPING**. Daar weer de nodige boodschappen gedaan en de eerste avond uit eten geweest. Voor Meine en mijzelf is het ook de eerste keer dat we door het kanaal varen en hoe goed we ook zijn voorbereid, ik ben best zenuwachtig. Hoe zal het gaan en zullen onze opstappers ook een beetje kunnen genieten. De eerste paar sluizen zet Meine de achterlijn niet vast en dat betekent dus dat de enorme kracht die erop komt natuurlijk niet te hanteren is voor Ad. Dat moet anders en gelukkig gaat het daarna beter: Ik stuur, zet Elzo voor de sluis af en hij gaat met de lijnen op de wal. Meine neemt eerst de achterlijn aan en zet die vast. Ik pak de voorlijn aan die in de kuip over de lier door Meine steeds wordt aangetrokken naarmate er meer water in de sluis komt. Ad bedient de motor. Perfect dus.

22 juni. Hier in Götakanaal is het nog erg rustig! We zijn steeds de enige in de kleine sluizen.

We zijn nu ook wat gewend aan de sluizen en hebben nu een goede taakverdeling aan boord. Inmiddels zijn we al een paar dagen in het zeer rustige Götakanaal. De volgende dag komt een Lock master vertellen dat de grote brug een eind verderop een elektronisch probleem heeft. We blijven hier dus nog een nachtje. Het is heet en Elzo en ik hebben de boot gisteren strategisch naast een grote boom geplaatst. Lekker in de schaduw dus. Nadat de drie mannen het lekkerste ijs van Zweden hebben gegeten, klimmen Elzo en ik naar boven naar het uitzichtpunt.

24 juni. De volgende dag doen we 14 sluizen en ankeren op het meer Roxen. De heren maken een steile leercurve door!

De wind draait en ook al is ze niet hard na een tijdje liggen we aardig te klotsen want nu aan lagerwal en het **ROXENMEER** is langgerekt. Een waarschuwing die René Vleut ook in zijn boek geeft. Elzo is aan het koken en heeft nergens last van qua zeeziekte. We krijgen een buitje en daarna een prachtige avond met een regenboog. Voordat de wind kwam was het water en de lucht schitterende grijs met een kleine rimpeling. Twee watervliegtuigen waren aan het cirkelen en landden af en toe. En stegen weer op natuurlijk. De bui zette niet door en ook nu weer konden we buiten eten.

25 juni. Die hele nacht regent het en de volgende morgen ook nog.

In een klein miezertje vertrekken we om 9.30 uur naar de befaamde sluistrappen van **BERG**. We zijn het eerste schip, dat er ligt en hoeven alleen maar te wachten tot de naar beneden schuttende jachten klaar zijn. Vanwege onze grootte gaan we meestal alleen in de sluis. Heel relaxed. Officieel moeten we vanwege ons gewicht van 22 ton ook aan de grote stenen meerpalen aanleggen. Soms doen we dat. Sinds gisteren zijn we als team ook aardig op elkaar ingespeeld.

Midzomernachtfeest op vrijdag?

Na de sluizen van Berg is een grote ruimte om te overnachten, maar wij varen door. Door een prachtig landelijk gebied en af en toe zien we door de bomen de uitloper **NORRBYSJÖN** van de rivier **MOTALA** die hier evenwijdig met het kanaal loopt. We varen die dag van sluis nr. 16 tot en met nr. 31 in **BORENSBERG**, waar ook het beroemde Götahotel staat. 16 sluizen op 1 dag is best vermoeiend. De laatste wordt trouwens met de hand bediend. Op deze plek blijven we uiteindelijk 2 nachtjes.

Vrijdag zochten we een leuk plekje voor het midzomernachtfeest, dat de Zweden op vrijdag vieren, want dan kunnen ze lekker dronken worden en het weekend bijslapen. En wij ook. Het is midzomernachtfeest en veel boten liggen en varen (!) gepavoiseerd. Echter verder gebeurt er niet veel. Ik had van alles verwacht en ook veel herrie in de nacht. Niets van dat al. Families zitten wel gezellig buiten te eten, maar dat is alles. Af en toe rijdt er een oude jaren 60 Volvo voorbij met jeugd en harde muziek, maar dat is het dan. Wel lekker bijslapen dus die nacht tegen de verwachting in. De eerste avond eten we op een leuk terrasje. De volgende morgen doe ik alle was in de machines van de haven. Ook wel weer eens handig. Het is ook raar weer met onweer in de verte.

Natuurlijk willen we ook het mooie hotel zien dus daar drinken we een biertje en een wijntje. Twee dus en rekenen 79 euro af voor 5 bier en 3 wijn. We eten gezellig buiten aan de picknicktafel die voor de deur staat. Het klaart weer helemaal op.

28 juni. Een nieuwe aanlegmogelijkheid in Motala

Een paar mijl voor **MOTALA** is een nieuwe aanlegmogelijkheid gerealiseerd bij de Volksuniversiteit en het industriemuseum. Haven heet Verkstadsön. Goede voorzieningen en alles nieuw volgens een bordje juni 2021. Leuk ook het museumpje over de aanleg van het kanaal. Mooi wandelpad in de schaduw naar Motala. Daar het motormuseum bezocht. Terug in de tijd en ongelooflijk uitgebreid. Zeer de moeite waard. Nu liggen we te wachten voor de spoorbrug, ook omdat de sluis in Motala kapot schijnt de zijn. Reparaties zijn gaande. Dit is inmiddels de derde keer dat we enige vertraging oplopen vanwege een reparatie. Gelukkig hebben we geen haast.

29 juni. Een droomplek in Vadstena.

Na Motala maken we een uitstapje naar **VADSTENA** en we hebben enorm geluk want omdat we vroeg zijn, vinden we een droomplek in de gracht rondom het beroemde renaissance Slott. Ik maak snel een foto nu we er nog alleen liggen. En inderdaad, later komen er nog een paar jachtjes liggen. Erg leuk is ook dat we bezoek krijgen. Åsa en Lars, die we vorig jaar ontmoeten in **HÄVRINGE**. Het is een piepklein haventje en het waaide behoorlijk toen ik tegen de avond een mast steeds heen en weer voorbij zag komen. Ik ben toen de kade op gegaan om hen aan te geven, dat er plaats naast ons. Nu tijdens dit bezoekje bijna een jaar later blijkt hoeveel indruk dit op met name Lars heeft gemaakt. Hij is ook nog van de “oude stempel” zeilers die gewend is anderen te helpen. Als ze weer van boord gaan, lopen Meine en ik even mee. Wat blijkt. Lars rijdt in perfect gerestaureerde zwart MG uit 1948. Dat pikken we dan ook weer even mee. Die avond maak ik prachtige foto's van de zonsondergang. De volgende dag bezoeken we het slot en het stadje. Het Slott maakt indruk op me omdat het zo puur is zonder al te veel opsmuk. Het stadje heeft leuke winkeltjes om in rond te snuffelen.

30 juni vanuit lagerwal op Vattern met korte golfjes zeilen richting Karlsborg. Een bijna zeezieke bemanning.

We waren gewaarschuwd! Dit meer kan ruig zijn en dat is het ook. Wat moet ik doen als ik moet kotsen? Vraagt Ad plotseling. In het gangboord zeg ik en denk er direct aan dat hij niet over boord moet vallen, dus aanlijnen. Uiteindelijk komt het gelukkig niet zo ver. De volgende dagen varen we een beetje door. We overnachten nog een keer in **FORSVIK**, een leuk klein haventje. Als ik Duca uitlaat, ziet ze op het pad een “gifgroene” slang waar ze heel verstandig met een grote boog omheen loopt. Het lukt me om het slangetje te filmen voordat het water in glijdt.

1 juli op het hoogste punt in het Götakanaal: de Viken

Het **VIKEN MEER** en het hoogste punt in het kanaal is prachtig. Juist doordat het grijs en miezerig is en we langs net of net niet boven water uit stekende muurtjes varen. Het is stil en geen wind. Een eend die we opschrikken wil opvliegen, maar dat lukt steeds niet. Een grappig gezicht.

SeaFever als afscheidslied.

Na nog een nachtje in Hajstorp bij een prachtig oud landhuis, leggen we aan in Sjötorp, het einde van het kanaal en ook het afscheid van onze vrienden. In Hajstorp verrassen onze vrienden ons met een lied. Ze zingen staande in het gangboord het lied "Seafever" uit 1902 van John Masefield als afscheid cadeau.

*I must go down to the seas again, to the lonely sea and the sky,
And all I ask is a tall ship and a star to steer her by;
And the wheel's kick and the wind's song and the white sail's shaking,
And a grey mist on the sea's face, and a grey dawn breaking.
I must go down to the seas again, for the call of the running tide
Is a wild call and a clear call that may not be denied;
And all I ask is a windy day with the white clouds flying,
And the flung spray and the blown spume, and the seagulls crying.
I must go down to the seas again, to the vagrant gypsy life,
To the gull's way and the whale's way where the wind is like a whetted knife;
And all I ask is a merry yarn from a laughing fellow-rover,
And quiet sleep and a sweet dream when the long trick's over.*

Terwijl ze zingen nadert de Lock master om ons iets mede te delen. Gelukkig heeft ze in de gaten wat er gaande is en blijft rustig staan wachten. Haar applaus verrast de mannen. Het blijkt dat ze ook muziklerares is!

In Sjötorp nemen we na drie weken afscheid van Ad en Elzo. Het was een geweldige ervaring, maar ook wel vermoeiend. Ik voelde me zeer verantwoordelijk voor hen. Twee landrotten die zich in die periode ontwikkelden tot goede matrozen. Het betekent wel steeds extra opletten of alles goed gaat. Ondanks de steile leercurve maakt 1 van de twee soms een fout, zoals de meerlijn boven de reling aanreiken of een lijn zomaar loslaten. Hoe kan het ook anders? Als ik zoiets nieuws zou ervaren, zou er bij mij ook af en toe een soort kortsluiting in mijn hoofd optreden. Heel fijn dat alles

goed is gegaan. Geen ongelukken of krasjes op het schip of de ziel. Veel gelachen, lekker gegeten en het “nodige” gedronken! Hieronder het verhaal dat ik voor de Bloemlezing 2021 ZeilNoord schreef.

Met twee landrotten door het Götakanaal

Vandaag komen Ad en Elzo aan boord. Ad ken ik al 40 jaar vanuit onze studie bedrijfskunde in Delft. In die tijd werd ik, niet wetende dat hij niet van de vrouwen is, verliefd op hem. Elzo is al meer dan 30 jaar zijn partner. Dierbare vrienden zijn het. Voordat we het kanaal in gaan varen we eerst nog een dag of 6 naar de scheren buiten Stegeborg. Om hen dat ook eens te laten ervaren, maar ook om hen zeebenen en

een beetje behendigheid aan te kweken. Want de eerste dagen is het een stramme bedoening. Leren de trapjes aan boord achteruit af te gaan. Je hoofd niet stoten en ontdekken waar handgrepen zitten. We doen Länjö, Äspholm, Djursö en Lilla Holmen aan waar we steeds een paar nachtjes blijven liggen en ook wandelingen maken. Zwemmen zoals Meine en ik iedere ochtend doen is voor de mannen nog een brug te ver! En dat zal zo de gehele tocht blijven. Zwembroek voor niets gekocht.

Op het Götakanaal varen we via Mem direct door naar Söderköping. Voor Meine en mijzelf is het ook de eerste keer dat we door het kanaal varen en hoe goed we ook zijn voorbereid, ik ben best zenuwachtig. Hoe zal het gaan en zullen onze opstappers ook een beetje kunnen genieten? De eerste paar sluizen zet Meine de achterlijn niet vast en dat betekent dus dat de enorme kracht die erop

komt te staan natuurlijk niet te hanteren is voor Ad. Dat moet anders en gelukkig gaat het daarna beter: Ik stuur, zet Elzo voor de sluis af en hij gaat met de lijnen op de wal. Meine neemt eerst de achterlijn aan en zet die vast. Ik pak de voorlijn aan die vervolgens in de kuip over de lier door Meine steeds aangetrokken wordt naarmate er meer water in de sluis komt. Ad bedient de motor. Perfect dus.

We liggen voor anker op het langgerekte Roxenmeer. De wind draait en ook al is ze niet hard na een tijdje liggen we aardig aan lagerwal te klotsen. Elzo is aan het koken en heeft nergens last. We krijgen een buitje en daarna

een prachtige avond met een regenboog. Voordat de wind kwam was het water en de lucht schitterende grijs met een kleine rimpeling. De volgende dag doen we 14 sluizen. De heren maken een steile leercurve door! We stoppen niet eens na de Carl Johan sluistrap van Berg! Ook is Elzo van ons vieren later de enige die op tijd de kabellijn boven water ziet hangen van “het kleinste pontje” van Zweden. We waren gewaarschuwd! Het Vattern meer kan ruig zijn en dat is het ook. “Wat moet ik doen als ik moet kotsen”? vraagt Ad plotseling. “In het gangboord”, zeg ik en denk er direct

aan dat hij niet over boord moet vallen, dus aanlijnen. In Hajstorp bij een prachtig oud landhuis verrassen onze vrienden ons met een lied. Ze zingen staande in het gangboord het lied “Seafever” uit 1902 van John Masefield als afscheid cadeau. In Sjötorp nemen we na drie weken afscheid. Het was een geweldige ervaring, maar ook wel vermoeiend. Ik voelde me zeer verantwoordelijk voor hen. Het betekent steeds extra opletten of alles goed gaat. Ondanks de steile leercurve wordt er soms nog een fout gemaakt, zoals

de meerlijn boven de reling aanreiken. Of net geleerd dat als je na iemand anders aanlegt, je de eigen lijn onder die van de ander plaatst, maar natuurlijk niet dat andere schip losgooit! Hoe kan het ook anders? Als ik zoiets nieuws zou ervaren, zou er bij mij ook af en toe een soort kortsluiting in mijn hoofd

optreden. Heel fijn dat alles goed is gegaan. Geen ongelukken of krasjes op het schip of de ziel. Veel gelachen, lekker gegeten en het “nodige” gedronken!

Epiloog: Het Götakanaal heeft van twee landrotten ervaren matrozen gemaakt.

Marianne van Yperen

Blog 7. Meer dan een maand zwerven op de Vänern. Totaal 455 mijl.

We blijven 5 nachten in Sjötorp. Lekker uitrusten. Zullen jullie ook wel behoefte aan hebben denk ik. Morgen weer varen en dan blijven we een tijdje op **VÄNERN**. Waarschijnlijk dit weekend onze vrienden uit Stockholm ontmoeten die hun huis aan de overkant van het meer hebben.

De Vänern. Vooraf had ik er weinig voorstelling van, behalve dat ik wist dat het een meer was 6,5 keer zo groot als het IJsselmeer.

Dus had ik een groot IJsselmeer voor ogen. De enige overeenkomst is echter het zoete water. En her en der leuke plaatsjes aan de kust.

De Vänern is een echte binnenzee, met scheren, rotspartijen, diepe plekken van meer dan 70 meter en prachtige ankerbaaien.

Ook kan het er behoorlijk te keer gaan en is navigeren en op het weer letten weer aan de orde.

We bleven hier dus ruim een maand. Ook omdat het hier rustig is.

Ik had verhalen gelezen van vrienden aan de westkust waar het nu hoogseizoen is en alle haven vol lopen. Liggelden zijn hier ook niet hoog, ongeacht de grootte van je schip € 20 inclusief elektriciteit.

De afgelopen dagen heerlijk geankerd in een mooie baai Kvarholmssund, vier mijl ten westen van Sjötorp.

Weer een goede tip van René Vleut: **KVARHOLMSSUND**. In ons blootje overboord. Water was 5 graden kouder dan in Götakanaal. Daar 23. Dat was ons te warm.

Toen we net lagen vloog er een grote visarend voorbij die een vis ving. Prachtig gezicht. De vogel werd achternagezeten door een meeuw, die het maaltje wilde verschalken. Een paar uur later zag ik een meeuw met een groot zilver vissenlijkje worstelen. Hij kon er niets mee. Dus wel te pakken gekregen, maar te groot. Jammer voor de vis. De volgende dag op de motor naar een volgende anker plek Huson.

Hier blijken veel steekvliegen die erg agressief zijn dus een boswandeling zit er niet in. Duca laat zichzelf uit. Springt uit het bootje, doet haar ding en springt weer aan boord.

Met Peter en Monica uit Saltsjöbaden toeren in Dalsand.

De wind is tegen en we willen vrijdagavond in de haven van **ÅMÅL** zijn aan de overkant zijn voor een afspraak met Peter en Monica. Ze hebben ons uitgenodigd in hun zomerhuis. De gasthamn is erg fijn en als ik ze vantevoren bel voor een ligplaats omdat het vrijdag is gaan ze zeer actief op zoek. Later belt Mathilde terug en heeft voor ons een plek langs een oude vissersboot. Later ontdekken we waarom het zo druk is. Niet alleen door het weekend, maar het is hier blues week. Dat pikken we dan ook weer even mee. De volgende dag gaan we met Peter en Monica toeren door Dalsand. Het blijft waarschijnlijk de gehele dag regenen. Ze laten ons van alles zien.

Een onverwacht mooie zeiltocht.

Eergisteren vertrokken uit Åmål een leuke anker plek die Peter had aangeraden: **SVEGÖN**. Er is hier ook een steiger maar daar lagen nogal wat schepen aan dus wij zoals gebruikelijk voor anker. Later kwam er een man naar ons toe met zijn bootje om ons te vertellen dat we meer dan welkom

zijn om daar te liggen. Gratis. Heel aardig. Toch lekker voor anker gebleven. Er is ook een strandje en natuurlijk springt Duca lekker uit het bootje als ik haar ga uitlaten. Mooie bos met vogelgeluiden tegen de avond.

De volgende dag vertrekken we laat om half één. Besloten om eerst te kijken wat een mooie zeilkoers is en dan pas de bestemming te vinden. Echter dan zouden we weer terugzeilen richting sjötorp. Uiteindelijk zeilen we 22 mijl op een prachtige manier een groot kruisrak. Cestlavie zeilt zichzelf met kluiver, grootzeil en bezaan én met door Meine goed getrimde zeilen. We hoeven amper bij te sturen. En komen precies goed uit aan de overkant bij het begin van een betonde vaargeul. Hier heb ik een anker plek gevonden. **FLAVIKEN**. Maar eerst varen we dan nog vijf mijl door een betonde vaargeul langs alle scheren naar de plek toe. Er is voor heel veel later op de avond heel veel regen voorspeld: dikke buien maar zoals we inmiddels gewend zijn, gebeurt er helemaal niets. Vandaag blijven we hier in deze baai liggen. Kijken of er een visje kunnen vangen.

18 juli. De afgelopen drie nachten in het kleine haventje van Ekenäs gelegen.

In de mist vanaf de ankerplek bij Flaviken naar toe gevaren tussen de scheren door. Na een tijdje brak de zon door. Echt prachtig. Mijn Navionics had een route berekent, die we toch maar niet helemaal hebben gevolgd. Ging door een gebied met 0,90 meter water. Altijd zelf blijven nadenken. Naar haventje toe varende, heb je het gevoel in Friesland te zijn. Heel groen en overal plompe bledden. Je ziet ook buiten de vaargeul direct de ondiepe plekken. Een beetje zoals in Rügen. Toen we aankwamen in **EKENÄS** was er geen plek voor ons, ook al was er wel een achterboei vrij. Een aardige Zweed zorgde ervoor dat de smalle scherenkruizers wat dichterbij elkaar gingen liggen zodat wij ons er voorzichtig tussen konden wringen. Enorm aardig. Lekker die avond gegeten op het terras van het restaurant. Wel in de schaduw, want het is heet. 25-30 graden. Gisteren iets gedaan wat we nog niet eerder gedaan hebben in Zweden. Hoogzomer, midden op de dag met plus 28 graden wandelen in het bos. We werden dus continue belaagd door kleine wespen en dazen. Dat hield het tempo er wel in haha. Geeneens tijd genomen om bosbessen te plukken die al mooi rijp zijn. Uiteindelijk maar een 5 km rondje gelopen. Voor we uitvaren onze poeptank geleegd. Zijn we dat ook weer kwijt. Nu aan het zeilen naar Spiken een klein oud vissershaventje. Daar voor anker. Op 't nippertje een veld van visboeien gezien. Het liep door tot aan de kust.

20 juli Goedemorgen. Wolken wat is dat nu? Bezoek aan Slott Lackö

We liggen aan een klein steigertje vlakbij **SPIKEN: MISTA UDDA**, ook een plekje van de Zweedse cruising club lijkt het. Afval en wc zijn hier geregeld. Verder lekker niks. Straks komt de zon weer en doen de zonnepanelen het werk. Nu door het bos op de fietsjes naar Spiken voor wat boodschappen en gerookte vis en dan naar het **SLOTT LACKÖ**. Later vandaag zien we wel weer. En FaceTime doen met kleinzoon Faas die gisteren 7 jaar geworden is!

Inderdaad werd het een stevig fietstochtje eerst door het bos. Het leek wel mountainbiken met het ontwijken van alle takken en wortels. Had er best moeite mee, maar niet gevallen gelukkig. Totaal 18,5 km afgelegd in een combinatie van fietsen, wandelen en fiets voortduwen. Eerst naar Spiken voor boodschappen en toen door naar het Slott. Deze keer toch maar eens binnenkijken. Zeer de moeite waard. Ik houd ervan als het interieur leeg is en je de oude basis nog kunt zien. Toen we weggingen rond 12.30 stond er een hele rij, dus mooi getimed! In Spiken wat gerookte vis gekocht en toen snel weer weg. Wat een druk en toeristisch oord is dat in de zomer. Weinig authenticiteit behalve achter de schuren waar nog wel vissersboten liggen.

Een onverwacht bezoek.

Toch maar even naar **GASTHAMN LACKÖ SLOTT** gevaren én een plaatsje gevonden! Morgen komen namelijk zeer onverwacht Gert en Caroline, vrienden uit Nederland langs. Ze zijn onderweg naar Noorwegen en appten vanmorgen. Zooo leuk! Ze varen een paar daagjes mee! Dus wij vanmiddag met de bus naar Lidköping voor boodschappen. Een karretje vol geladen plus een tas met lichtere spullen. Bleek de bus terug maar tot Spiken te gaan! Dus ruim 2 km lopen met een redelijk zware last. De buschauffeuse stopte wel speciaal voor ons bij het wandelpad. Heb ik mijn workout ook weer gehad! Nu aan een dubbele gin-tonic!!

Met Caroline en Gert mooi gezeild naar **DJURÖ**, wederom een natuurreserveaat. Prachtig weer, lekker windje. De baai blijkt kleiner dan verwacht en er liggen wat jachten, dus wij gaan iets meer buiten liggen. De wind gaat namelijk draaien en dan hebben we ruimte nodig om te “cirkelen”. Inderdaad draait de wind in de vroege ochtend en we liggen nu wel wat de schommelen. Later wordt het rustiger en Caroline en ik maken een mooie wandeling. Gert en Meine vissen en in tegenstelling tot hun succes in Schotland, lukt het hen hier niet.

Na 2 nachtjes kunnen we weer mooi terugzeilen naar onze ankerplek in **SPIKEN**. De volgende morgen breng ik hen met de rubberboot terug naar Spiken, koop er voor de 2^e keer weer de heerlijke gerookte vis en neem afscheid van deze dierbaren vrienden. In 2014 bezochten ze ons ook tijdens ons rondje Engeland. De volgende dag nog steeds zonnig en ik besteed de tijd aan het repareren van opnieuw een scheur of eigenlijk losgeraakte naad in de kluiver. Komende winter maar eens naar een zeilmaker brengen, want ik denk dat alle stiksels zo langzamerhand wel versleten zijn. Gelukkig stond er daarna weinig wind zodat we het zeil ook weet konden hijsen. Morgen 30 mijlen zeilen met waarschijnlijk goede wind naar Säffle. Hopelijk voor de buien binnen!

Net niet voor de buien binnen in Säffle.

Maar vergeleken met wat er komen gaat de komende dagen valt heel erg mee. Een stevige miezer meer is het niet. Als we eenmaal echt vastliggen in **SÄFFLE** barst het onweer echter los! En niet zo zuinig ook trouwens. We werden hier weer ouderwets ontvangen door de havenmeesters. Säffle is een klein plaatje met ongeveer 9000 inwoners en prima om een tijdje te liggen. De volgende dag drie wassen in de goede wasmachine voor slechts € 2,50 per stuk. Boodschappen doen bij de ICA. Bij de plaatselijke foto winkel toch maar een nieuw statief gekocht wat een tijd geleden overboord is gegaan helaas. Ook geeft hij mij een tip van een zaak in de buurt Göteborg voor een onderdeel van mijn camera. Die zaak mail ik en ze hebben het inderdaad op voorraad en zullen het voor mij bewaren tot ik in Göteborg ben.

30 juli. Nog even en de zonnebril mag weer op!

Vier dagen in zijn Säffle verregend gelegen in een Gasthamn met zeer behulpvaardige havenmeesters. Waar zie je nog dat ze al klaar staan om je op te vangen? In de regen! Ook hier is het niet duur. Alle havens hier in de Vänern zijn ongeveer € 20 ongeacht de grootte van het schip. En na vijf nachten ergens in een haventje gelegen te hebben een nacht gratis. Dat ontdekken we pas vanmorgen omdat onze uit Syrië afkomstige havenmeester de moeite neemt het te vertellen. We zeilen nu rustig scherp aan de wind met het zwaard op 2,10 m richting een ankerplaats. Zo langzamerhand gaan we naar het **TROLLHÄTTAN KANAAL** en dan door naar **GÖTEBORG**.

Wat zouden jullie gedaan hebben?

Door harde tegenwind kracht 5 drie nachten blijven liggen in onze mooie Vingenshamn. Geen straf. Vanmorgen volgens verwachting de wind gedraaid en we gaan naar buiten richting **DALBERGSÅ**. Alleen op de kluiver halen we al bijna zeven knopen, maar we gaan behoorlijk tekeer. Ik begin me zorgen te maken dat we met deze wind en vooral golfslag moeilijk de smalle aan lagerwal liggende vaargeul van Dalbergså in kunnen varen. Dus wijken we uit naar het westen en komen terecht bij het begin van het Dalsandkanaal. Eigenlijk wel een prima plekje om te liggen, want we liggen hier aan de kade van het oude **KÖPMANNEHAMN**.

In 1938 werd een nieuwe haven geopend in Köpmannehamn, aan het Vänernmeer net buiten Köpmannebro. Na nogal lange en hardnekkige discussies werd het gebouwd op Musdragsholmen. Het idee was dat de kleinere rondvaartboten zouden overslaan op grotere Vänern-schepen voor de verdere reis naar Göteborg. Het werd echter geen succes. De Tweede Wereldoorlog maakte de aanschaf van brandstof voor de schepen duur, de molens in Dalsland sloten goedkopere afspraken met de spoorwegmaatschappijen en de haven van Köpmannehamn lag op een eiland zonder landverbinding. Het belang van het wegvervoer was niet te voorspellen. In de jaren vijftig viel de haven in slaap en werd een gasthaven voor pleziervaartuigen.

De volgende dag varen we wel naar Dalbergså. Beetje motorzeilen met prachtig weer.

De volgende dag fietsen we naar de Slott ruïne.

Dalaborg werd in 1304 gesticht door de hertogen Erik en Valdemar, mogelijk beïnvloed door het Torgils Knutsson's Aranäs aan de andere kant van het meer van Vänern. Dalaborg was ooit het belangrijkste kasteel van Dalsland. De overblijfselen van het 14e-eeuwse kasteel rusten prachtig op een heuvel met uitzicht op het meer van Vänern. Tijdens de Engelbrecht-opstand in de 15e eeuw werd het, net als andere gerechtsdeurwaarders, platgebrand door de rebellen. Dalaborg had een zorgvuldig gemetselde en gepleisterde begane grond in steen met muren van vier meter dik. Boven de begane grond waren extra verdiepingen, waarschijnlijk twee, van hout. De kasteelrots is aan drie zijden omgeven door water en aan de vierde zijde een natuurlijke tombe. Tijdens een latere bouwfase werd de tombe versterkt met een dijk, waarschijnlijk ook met houten barrières. De vestingwerken werden sowieso niet bijzonder sterk - er waren hier geen ringmuren, flankerende torens of soortgelijke verdedigingsinstallaties. Mogelijk was het plan vanaf het begin om het hele hoofdgebouw in steen te bouwen, maar tijd en geld raakte op.

Toen wat boodschappen gedaan in een lantshandel winkel. Prachtig door de korenvelden gefietst. Één grote graanschuur hier en met de zon erop schitterend. Ze waren al aan het maaien! De roofvogels vlogen over het land op zoek naar lekkere hapjes.

5 augustus varen we naar Vänersborg voor begin Trollhättan kanaal.

Uiteindelijk vandaag vier uur heerlijk gezeild met een klein Noordoosten windje Beaufort kracht 2 tot 3. Om 12:00 uur vertrokken na een leuke ontmoeting met Cherry en Gerald, Nederlandse campers. Niet door gevaren tot **VÄNERSBORG** maar een ankerbaai ongeveer zeven mijl ten noorden

gevonden om te ankeren: **SIKHALSVIKEN**. Op de kaart staat geen ankertje maar we durven het wel aan. Prima plekje en ook beschut als de wind vannacht naar zuidoost draait. Puur zuidenwind moet je hier niet hebben. Duca uitgelaten op een “wildernis” eiland. Prachtige avond met veel ganzen die lekker “gakken”, maar snachts gelukkig stil zijn. We blijven hier nog vandaag liggen. Mooi weer nog. Afhankelijk van (slechte) weersvoorspelling varen we eind van de middag de 7 mijltjes naar Vänersborg!

Vanaf gisteren gaan we alleen nog maar naar beneden. Easy toch? Trollhättan sluistrap.

Een eitje of toch niet helemaal? Oja en later nog Duca tussen wal en schip. De sluizen werken zoals in Nederland, met 1 groot verschil. Niveauverschil 7 meter, dat heb je niet vaak in onze wateren. Wat we niet handig doen, is met voor en achterlijn werken. Gisteren dus ingewikkeld via de pikhaak de achterlijn uiteindelijk om een bolder gekregen. Vanmorgen was het nog lastiger. Het water staat zo hoog, dat ik onder water moet reiken om de lijn om een bolder te krijgen. Dat werkt niet, ook omdat we drijvende lijnen hebben. Dus dan maar de lijn om de grote stenen bolder op de kant, want het geluidssignaal gaat al en het water gaat zakken. Halverwege snel een tweede lijn vastgeknoopt aan de andere, want te kort. Gelukkig blijft die niet haken als we wegvaren. Bij de sluistrap doen we het anders. Alleen de midden bolder gebruiken en via de stalen trap in de sluis de lijn verhalen. Met boegschroef schip in bedwang houden. Stond notabene allemaal in het boek van René Vleut! Als we aanleggen op het mooie natuur plekje stuurboord uit (**ÅKERSVASS**), ziet Duca het gras en springt van boord. Mikt verkeerd. Blijft met haar pootjes nog even aan de rand hangen om vervolgens toch in het water te plonzen. Gelukkig zijn onze fenders zo dik dat ze niet wordt geplet. Ik moet er niet aan denken. Altijd zit ze aangelijnd en nu even niet. Uiteindelijk zwemt ze tussen het schip en de wal door naar de overkant en wordt door een aardige jongen uit het water gevestigd. Hij komt haar terug brengen en vertelt dat hij zelf thuis ook twee schnauzers heeft. Nu maar effe chillen. Het hondje, maar ik ook.

Blog 8 Westkust Zweden. Petra en Peter komen 2 weken aan boord. Totaal 717 mijlen

12 en 13 augustus. Een vrouw met een missie in Lilla Bommen

Woensdag In **LILLA BOMMEN** Marina in **GÖTEBORG**. Hier word ik een vrouw met een missie. Of eigenlijk met meerdere missies.

Dit verhaal gaat dus niet over het zeilen zelf, maar wel over het organisatietalent dat je nodig hebt als je al meer dan een jaar uit Nederland weg bent zoals wij.

Zoals nieuwe creditcard ophalen bij Post Nord die hier door zwager Drikus Post Restante naar toe gestuurd is. Na een lange wandeling naar het grote postkantoor met wat omwegen omdat men ook hier enorm aan het bouwen is en wegen zijn opgebroken, zien we het gebouw al van verre, maar waar is nu de ingang. Uiteindelijk gevonden met hulp van een Zweed in een bestelbusje, die ons zoekend ziet lopen en speciaal even stopt. Dan natuurlijk afwachten of de post is binnengekomen. Natuurlijk kunnen ze het in eerste instantie niet vinden. Gelukkig heb ik de mail aan Drikus nog met adresvermelding. Het blijkt dat de straatnaam niet genomen had moeten worden. Probeer je iets zorgvuldig te doen, gaat het toch nog bijna verkeerd. Nu komt de brief snel boven water. Missie 1 geslaagd.

Nu naar de Naturkompaniet, de Zweedse Bever zeg maar. Bij deze winkel had ik in Gävle vorig jaar oktober Polyver waterdichte minus 50 graden winter laarzen gekocht. Dit voorjaar bleken ze kapot. Naar de winkel in Stockholm Sickla gegaan, ingeleverd en uiteindelijk geld teruggestort

gekregen. Nu nieuwe opgehaald, die ik eerder telefonisch besteld had. Per internet bestellen is voor ons lastig omdat we geen Zweden zijn en soms is een persoonsnummer nodig. Ze liggen klaar in de goede winkel, want er is een aantal vestigingen hier in de stad. Missie 2 geslaagd.

Toen naar een fotowinkel waar ik dit keer per mail een nieuwe zogenaamde oogschelp voor mijn camera heb besteld. Ook deze ligt klaar in de winkel. Missie 3 geslaagd en alles te voet gedaan. Inmiddels 14500 stappen.

Missie 4. Donderdag met de bus naar de noordkant van de stad op zoek naar de winkel Dogstar. Daar wil ik proberen een korte termijn afspraak te maken om Duca te laten trimmen. Niet zo eenvoudig, want bij een schnauzers moet het haar op het juiste moment geplukt worden. Namelijk als de bovenvacht los begint te laten en de ondervacht al gegroeid is. De trimmers zijn altijd heel druk. (In Stockholm kon ik pas een afspraak maken op een termijn van 5 weken!) Hondje meegenomen en wat een enorme winkel en hondenparadijs is dit. In de winkel de trimster gebeld die niet aanwezig is en ze heeft geen tijd. Vandaag niet, morgen niet, maar komende dinsdag wel! We besluiten het wel te doen. Een paar dagen varen en dan weer even terug en met OV. Missie 5 gaat slagen.

In de middag wandel ik naar de binnenstad voor een afspraak met de pedicure. Ook op afstand gemaakt en noodzakelijk vanwege een ingegroeid teentje. Dan ook maar direct een leuk kleurtje erop. Missie 6 geslaagd.

12 augustus. Långedrag hier wachten we Petra en Peter op. 5 dagen verwaaid.

Zaterdag middag geborrel met Paul en Moniek, die met hun Hutting 40 tegenover ons liggen. Leuke mensen en wat ziet het houtwerk er schitterend uit. Beetje jaloers, maar dit schip gaat iedere winter naar binnen. Zondag zonnig en een mooie wandeling in een stadspark gemaakt. Zonnig, prachtige bloemen en planten, warme kassen. Die avond uit eten in het restaurant van de **GKSS**. Dinsdag is Duca getrimd en dat was ook een reden om hier langer te blijven. Alles kwam mooi uit, want het weer was niet zo best, dus geen spijt dat we niet konden uitvaren. Verder regende het de gehele dag. Na Duca afgeleverd te hebben met de auto van Peter naar een Ica Kwantum.

18 augustus. Vanmorgen voor het eerst weer zonnig. Varen! Donsö.

De voorspellingen zijn wel in de loop van de dag veel wind, zelfs windkracht 8 in buien. Toch gaan we eerst op zoek naar een beschutte ankerplaats aan de oostkant van **DONSÖ**. Twee keer doen we een ankerpoging, maar we liggen niet echt lekker. Te weinig ruimte en ook dicht bij kabels. Waarom stress opzoeken als het niet nodig. Naar de andere kant van het eiland gevaren en een plaats gezocht in de vissershaven en Gasthamn van het eiland. Nog net 1 plek langszij aan de drijvende steiger. We liggen veilig.

Later een prachtige wandeling gemaakt door het natuurgebied van het eiland. Echt prachtig hoe nu de heide in bloei staat en de struiken roodgekleurd zijn van de bessen. Nu strakblauwe lucht en zo lekker zeilen richting noord naar een mooie plek. Welke weten we nu nog niet!

20 augustus. Onstuimig varen en een zeedoop voor Petra en Peter. Utkaften.

We verlaten Donsö ook als is de zee nog onstuimig. Eerst stuk op motor tegen de wind in. Onstuimig varen met behoorlijk golven. Petra en Peter vonden het leuk dus mooie zeedoop. Daarna stuurboord uit en heerlijk rustig zeilen tussen de eilanden. We vinden de mooie baai van **UTKAFTEN** vlakbij **MARSTRAND**. Daar liggen ook Albert en Claudia met hun Orion, die we vorig jaar aan de oostkust ontmoetten. Ze komen gezellig borrelen in de kuip en we wisselen vele verhalen uit. Ook leuk voor onze gasten!

21 augustus. Eerste rang in Marstrand. Het mekka van de zeilsport.

Het is hier nog erg druk omdat de wereldkampioenschappen Draken net is afgerond én ze zijn na 31 jaar proberen gewonnen door Nederlander Peter Heerema. Als we aankomen varen er toch aardig wat grote schepen weg en we vinden een zogenaamde “drop-in” plaats aan de kade. Deze keer meer mooring lijnen. Het kost hier nu maar 35 euro. Een week eerdere zou de prijs voor onze lengte nog 57 geweest zijn. Leuk om hier weer een keer te zijn.

22 augustus. Zon, tuimelaars, Reeën en oesters en dat allemaal op 1 dag. Oxholmen

Na een rustig nachtje aan de kade in Marstrand, voor de toeristen ook nu nog toestromen met de veerboot, nog even naar de burcht gelopen, wat boodschappen gedaan en om 12.00 uur gaan varen. Op de motor, want er is geen wind. Besloten ten oosten van **TJORN** en **ONRUST** naar het noorden te varen. Niet vanwege noodzakelijke beschutting, maar om te ervaren hoe het iets meer het binnenland in steeds groener en heuvelachtiger wordt. Een prachtige tocht van 23 mijl. Aan het begin zie ik ineens een paar tuimelaartjes. Wat een cadeautje. De boot ook maar even stil gelegd om een te vissen. Zonder resultaat. Na 23 mijl komen we aan bij de baai van **OXHOLMEN**. Terwijl we nog aan het ankeren zijn, ziet Meine reetjes aan de waterkant. Ze staan rustig te grazen. Een moeder met 2 kleintjes. Prachtig in de middagzon. Aan de oostkant is een mosselbodem. Als ik Duca ga uitlaten bedenk ik me dat er misschien wel ontsnapte mosselen te rapen zijn. Dat niet, maar wel oesters. We blijven hier een dagje.

25 augustus. Gisteren rond 1300 uur gestopt bij anker baai bij Hjältön & Gåsö.

Geen zin meer in op de motor tegen de wind in. We liggen hier prima op 11 meter diep water. Rustige nacht. Maar even van genieten want het gaat de komende dagen onstuimig worden. Volgende dag vertrokken en omdat de wind nu al uit noord kwam heerlijk twee uur kunnen zeilen. Door de stromingen in de **BJÖRNSUND**. Toen een kort onstuimig stukje buitenom naar het eiland **GÅSÖ**. Wat een prachtig natuurgebied is dit! Mooie wandeling tussen het paars van de heide en de bomen met rode besjes. Vanavond gaat het nog wat steviger waaien met uitschieters naar 8 Beaufort.

27 augustus. Vandaag de dag van het grote afscheid van 4 dierbare vrienden. Lysekil.

Allereerst van Petra en Peter, die 2 weken met ons meevoeren. Wat hadden we een geluk met het weer. Ze hebben alles meegemaakt. Zon, geen wind, veel wind, regen. Mooie ankerbaaien en leuke haventjes. Gesuip. Géén vissen gevangen. Wel oesters en mosselen geplukt en gegeten. Reeën gezien. Een dolfijntje en eergisteren een zeehondje. Gisteravond boden ze ons een etentje aan in het visrestaurant aan de haven in **LYSEKIL**. Natuurlijk langoustines, garnalen en krab in deze augustus maand in Zweden. Toen kwamen gisteren door een mooi toeval Frank en Eva uit Uppsala even langs. Ze zijn onderweg vanuit Nederland naar huis en bleken ook Lysekil uitgekozen te hebben met hun camper. Hoe bedenk je het? Als je zoiets wilt afspreken, lukt het vaak niet, maar nu spontaan wel. Vanmorgen ook nog even aan boord voordat ze onderweg naar huis gingen. Heftig, vier dierbare vrienden aan boord en dan ineens zijn ze weg. Wel een traantje gelaten.

Blog 9. 29 augustus t/m 19 September 2021. Nog even noordwaarts richting Noorwegen. Totaal 804 mijlen

29 augustus. Hier is het weer stralend weer. Gestoken door een Hoornaar: ik blijk allergisch. Alvö.

Vandaag drie uur kunnen zeilen en toen twee uurtjes op de motor. Weerbericht is best oké. Waanzinnig dus hoe hier steeds na een paar slechte dagen het weer opknapt en de zon zich laat zien. Toch maar even vanmorgen een arts gebeld want mijn arm zwol helemaal op. Hard en dik en pijnlijk. Zojuist van de plek naar **FJÄLLBACKA** gevaren en bij de apotheek medicijnen opgehaald. Voelt goed dat ik contact heb gehad met een arts.

3 september. Wat een geweldige zeildag gisteren van onze ankerplaats bij Vädö naar de noordelijk gelegen Koster eilanden, 20 mijlen verderop.

Met een 1 dag geldende zuidenwind, opbouwend van kracht 4 naar 5. En volop zon natuurlijk. We volgen de route richting **DE KOSTER** eilanden tussen de scheren en kleine rotsjes door. Zie screenshot. Best spannend en omdat het ook nog hard gaat met 6 tot 7 knopen, nemen we de kluiver weg om vaart te minderen. Nauwkeurig sturen en blijven opletten. Natuurlijk ook naar de prachtige door de zon verlichte rotsen kijken. Als we door de nauwe ingang naar binnen zeilen, zijn er heel wat zee kanoërs, die ons ruimte geven. Gelukkig voor ons en voor hen hihi. Aangekomen bij **BREVIKS FISKEHAMN** is het nog even een kunst om ons 22 ton schip langs de kade te krijgen, want nu staat de wind er pal op en veel ruimte om te manoeuvreren is er niet. Met pure spierkracht van Meine en mijzelf trekken we de boot naar de wal. Het lukt. BBQ aan. Wijntje erbij. Later komt Thomas de havenmeester het havengeld innen. Aardige vent die ons mooie tips geeft om te liggen. Maar eerst dit eiland verkennen en lekker slapen. Bijna het klokje rond en wakker worden met spierpijn in de armen. Het hoort er allemaal bij. En Oja, de zon schijnt ook vandaag en de wind is weer gedraaid naar Noord.

Zondag 5 september SydKoster. Op het fietsje naar het Naturum. Breviks.

Mooie film over vooral het onderwater leven. De fjord die wij overstaken om hier te komen is zo'n 250 meter diep. Daarna naar een door Nederlanders gerund ecologisch restaurant in een tuin: **KOSTERSTRÄDGÅRDAR**. Erg leuk want toen we vertelden dat we uit Nederland kwamen zei hij dat hij net een foto doorgestuurd had gekregen van een jacht uit Nederland dat in de haven van Breviks ligt. Dat zijn wij dus! Erg leuk en heerlijke salade gegeten. We zijn hier nu al een dag of 4. Perfect. Alles wat we nodig hebben: stroom, de lca voor boodschappen, een wc en een magnifiek uitzicht. Lekker relaxen dus! Ook wel eens fijn. Hoe geweldig ons leven/zwerven ook is, soms is het fijn om daar een "vakantie" van te nemen.

Gisteren na 5 nachtjes Breviks 9 mijltjes naar het Noorden gezeild. Tjurholmen.

We voeren eerst tussen de twee Koster eilanden door. Wat een rust nu hier en wat zal het in het hoogseizoen druk zijn hier. We liggen nu in de wat onrustige kleine baai van het eilandje **TJURHOLMEN** en met een zandstrand op 2,5 meter diep water. Dit is onze meest noordelijke plek dit jaar. Ik schat ook in dat dit het meeste noordelijke eilandje van west Zweden is, waar je kunt ankeren. Zojuist kwam trouwens de kustwacht in een grote RIB nog even langs. Ze wilden eigenlijk alleen een praatje en onze plannen weten. Papieren hoefde men niet te zien.

Het begon toch wel erg hard te schommelen met deze harde wind, dus hoe mooi dit eilandje ook is, we zullen vannacht niet veel slapen, daarom verkassen we 2,5 mijl zuidelijker naar het beschutte ankerplekje van **STORA TROLLHOLMEN**, vlakbij **STROMSTAD**.

Ik maak een paar korte filmpjes van de afgelopen dagen. Weer eens wat anders dan die langere.

8 september Zonnig en puur zomer. Heerlijk lezen, filmpje maken, blog bijwerken. Åkersvass.

Meine vissen. Na 14 maanden in Zweden eindelijk gelukt: Meine heeft 2 makrelen gevangen. Met advies van de visserij winkel in Lysekil, waar Meine bevroren aasvisje kocht. BBQ gaat aan!

9 en 10 september. Als de mist is opgetrokken verlaten we onze mooie beschutte ankerplek bij Stora Trollholmen. Stromstand voor boodschappen.

Bij het uitlaten van Duca ruik ik een verschrikkelijke stank. Er ligt een dode zeehond op het strandje en al behoorlijk vergaan.

Eerst varen we 1 1/2 mijl richting Strömstad voor een "short visit". Boodschappen, (Ica direct naast de kade). Systembolaget, stroom opladen, water tanken, gratis wifi gebruiken om een nieuwe YouTube film op internet te zetten en natuurlijk weer een nieuwe blog. (Wat toch niet lukt vanwege de auteursrechten op een nummer van Bob Dylan) rond 1400 uur vertrekken we weer om een eindje verder varen richting zuid.

Ons oorspronkelijke doel (het piepkleine haventje **KALVÖ**) vandaag halen we toch niet. Geen zin om op de motor tegen de wind in te varen. Ik zoek een mooi beschutte baai: **STORA ARSKLÅVET** en daar varen we rond een uur of vier naar binnen. Gisterochtend bladstil en glas helder water. 17° dus ik ga ook nog maar even overboord. Met het bootje even naar de kant. Prachtig uitzicht en geen swell deze keer! Later film ik het ophalen van het anker dat door het kraakheldere water heel erg goed te zien is. We liggen op 3 m diep. Omdat de verwachting is dat het morgen de gehele dag regent varen we een klein stukje verder ongeveer 10 mijl richting de **HAVSTENSSUND**. Daar zijn we zo'n 10 jaar geleden voorbijgevaren omdat het loeidruk was. Nu is er bijna geen kip. Als ik de havengelden wil gaan betalen hoeft dat niet want het is naseizoen. Uiteindelijk liggen we er 3 nachten en ontmoeten het gezellige Engels/noordse stel Sue en Lars.

13 september. Wat een top dag. Zon en een klein windje uit het noorden om naar het zuiden te zeilen. Väderöarna.

Onderweg zien we een zeehond zonnen op een steen en vangt Meine 4 makrelen. We zijn op weg naar **VÄDERÖARNA**, de meest westelijke Archipelago van Zweden: "the weather islands". Echt prachtig. Als we liggen in het kleine haventje, wandel ik naar het uitzichtpunt van de pilots. Ik neem blijkbaar een iets verkeerde route en kan dan niet verder omdat er een hoge steile rotswand voor mij opdoemt. Tot ik een zwarte lijn zie hangen die blijkbaar bedoeld is om naar boven te klimmen. Vooruit dan maar! Goed vasthouden en opletten. Als ik bij het kleine rode Pilot huisje kom is daarbinnen een aardige man van het eiland. Hij had ons al binnen zien varen. Leuk gesprek en hij vertelt dat ik de officiële route van de Swedish Amy Force heb gebruikt. Er is in ieder geval een andere weg terug. Eerst echter nog 32 stapjes het trappertje om helemaal boven op te staan. Rondom uitzicht en werkelijk prachtig.

Later die avond gaan we uit eten in het restaurant. Dat valt tegen. Geen keus alleen 1 soort voorgerecht en 1 soort matig hoofdgerecht en als ik ga afrekenen moet ik € 175 betalen. Geen goede prijs-kwaliteitverhouding. Gelukkig liggen we hier voor niks omdat de haven meesteres een foutje heeft gemaakt en dacht dat het gratis was. Het blijkt nu voor ons € 25 geweest te zijn in plaats van € 40.

19 september. Vanmorgen eerst mijn 30 minuten workout aan boord gedaan en toen warm genoeg om even te water te gaan in baai Rörholmen

We zijn zo'n 20 mijl ten noorden van Göteborg. In de baai van **RÖRHOLMEN**. Watertemperatuur nu 14,5 graden. Te doen maar geen rondjes zwemmen meer om de boot. Meine wel natuurlijk. Zondag middag windkracht 3 en er wordt nog behoorlijk gezeild hier in de scheren net ten noorden van Göteborg.

Wij zijn op weg naar **ÖCKERO** om een zeilmaker te "regelen" om de versleten naden van onze kluiver te naaien.

Gisteravond in de baai nog een paar mooie foto's gemaakt van een ruïne met de zon erop, waarschijnlijk te maken met vroegere haringvangst en verwerking. En wederom een ultieme zonsondergang.

Film 12.

What a great day of sailing on august 30th from our anchorage at Vädö to the northern Koster Islands, 20 miles away.

With only 1 day of southern wind, building up from force 4 to 5. And plenty of sun of course. We follow the route towards DE KOSTER islands between the skerries and small rocks. See screenshot. Quite exciting and because it is still going fast at 6 to 7 knots, we remove the jib to slow down. Steer accurately and stay alert. Of course, also look at the beautiful rocks lit by the sun. When we sail in through the narrow entrance, there are many sea canoeists, who give us space. Lucky for us and for them hihi. Arriving at BREVIKS FISKEHAMN, it is still an art to get our 22-ton ship along the quay, because now the wind is right on it and there is not much room to maneuver.

After 5 wonderful days we leave and we first sail between the two Koster islands. What a peace and quiet here beginning of September and how busy it will be here in high season. We sail to the somewhat restless little bay of the island of TJURHOLMEN with a sandy beach at 2.5 meters deep water. This is our northernmost spot this year. I also estimate that this is the most northern island of western Sweden, where you can anchor. Then the swell started to come in, so as beautiful as this island is, we won't sleep much tonight, so we move 2.5 miles south to the sheltered anchorage of STORA TROLLHOLMEN, near STROMSTAD.

Blog 10 2021. 20 september Lilla Bommen. Joost komt aan boord. 971 mijlen.

De volgende morgen blijkt de zeilmaker toch niet aanwezig en ik vind een andere in **GÖTEBORG** aan de rivier richting **LILLA BOMMEN**. Lundh, een familiebedrijf blijkt later en echte topspecialisten. We leggen aan in de oude marinehaven, waar ook een paar houten oude zeiljachten liggen. Kluiver naar beneden en weggebracht is morgen klaar. Weet nog niet wat het gaat kosten. Uiteindelijk slechts 250 euro en alle naden in de door de zon aangetaste strook helemaal gestikt in een keurige zigzag. Erg blij mee. Joost komt aan in de regen, dan klaart het op en varen we naar de oude marinehaven van Göteborg om de volgende ochtend ons gerepareerde kluiver bij zeilmaker Lundh op te halen. Later lukt het Meine om de elektriciteit te ontsluiten. Ik heb me wel even gemeld bij een paar mensen en die zeiden dat we welkom zijn. Met weinig wind de kluiver kunnen hijsen en met een zuidwestenwind je naar eiland **RÖRÖ** gevaren.

23/9 Rörö. Spannend dagje want het gaat hier hard waaien en veel regenen. Zelfs de vissersboten komen eerder van zee. Dat zegt wel wat!

Dus in plaats van plek gisteren een veilige en op de westenwind beschutte haven gezocht: Rörö. Die haven is behoorlijk beschut want het gaat heel hard waaien. Ook valt er veel regen. Gisteren nog mooie wandeling gemaakt. De volgende morgen toch nog de boot verkast verder naar binnen. Er wordt Beaufort 7-9 verwacht en ik wil niet zoals destijds op Terschelling de ringen uit de steiger rukken met onze 22 ton. Het waaide al behoorlijk toen we verplaatsten, dus goed zeemanschap toegepast: reddingsvesten aan, procedure door gesproken. Joost en Meine op de steiger om met de lijnen mee te lopen en ik met motor en boegschroef meehelpen. Eerste stuk ging goed. Ook dankzij de elektrische lier, waarmee ik het schip naar de kant kon trekken. Toen wilden we nog iets verder, maar inmiddels stond de wind al helemaal dwars op het schip.

Dan glijd ik uit, kom met mijn heup tegen het stag aan, val en klap met mijn hoofd op het tafeltje. Best even beetje duizelig. Verder niets aan de hand behalve pijnlijke plek op mijn been. Nu buil op mijn hoofd en paarse plek op mijn heup.

Na twee nachtjes is de wind gedraaid en zeilen we naar **DONSÖ**. Ook een haven omdat het ook vannacht weer hard gaat waaien.

Zaterdag lijkt het ineens weer zomer met strakblauwe lucht en de wind die gaat afnemen. Stora Kläh.

We zoeken een ankerplekje voor een paar uurtjes om daarna naar **LÅNGEDRAG** te varen zodat Joost daar van boord kan voor het vliegtuig. Als we na lang zoeken een plekje **STORA KLÄH** gevonden hebben waar niet allerlei kabels en leidingen lopen liggen we nog maar vijf mijl verwijderd van de haven en we besluiten hier vannacht te blijven. Onderweg heeft Joost ook nog een makreel gevangen. Prachtige avond met eten in de kuip en een maan die mooi opkomt. Wat een cadeautje! De volgende dag zetten we Joost af in Långedrag, waar hij de bus naar het vliegveld neemt. Het was heel fijn.

Blog 11 2021: Langs de westkust van Zweden naar het zuiden. 1012 mijlen.***26 september. Wifi Problemen. Mijn 25 GB data verdwijnen in 1 klap.***

Ik had het vermoeden dat het aan mijn MacBook lag omdat daar ook ineens heel weinig ruimte op was. Alsof er iets groots was gedownload. Gisteren naar de grote Apple store in Göteborg geweest. Er was iets mis waardoor het de laptop al mijn gigabyte data opslurpte. Dus bijvoorbeeld op een dag ineens 25 GB Van mijn T-Mobile. Na een telefoontje hebben ze dat gelukkig teruggezet. (We lagen nog in Långedrag) daar complete reset laten uitvoeren. Mac is nu leeg en als nieuw en die kan ik weer vullen met reserve kopie die op mijn extern harde schijf staan. Dat doe ik komende dagen als we in een haven liggen met Wi-Fi. Direct in de store ook maar wat films van Netflix gedownload op mijn iPad en de nieuwe iPhoneversie op mijn telefoon gezet.

28 september. Nog even mooi voor anker voor de harde win komt. Skallahamn.

We liggen nu nog mooi voor in **SKALLAHAMN**. Gisteren prachtige dag maar geen wind. Vanaf laat vanmiddag gaat het weer hard waaien en ook veel regen. Gelukkig hebben we geen haast. Om 15.00 uur uitgevaren uit Långedrag met heel mooi weer maar geen wind dus op de motor 20 mijltjes zuidelijk naar een ankerbaai. We zijn eindelijk na 14 maanden begonnen aan onze reis terug naar Nederland. Heerlijk rustig nachtje geslapen en voor negen uur vertrokken richting **VARBERG**. Ook weer 20 mijl op de motor. Dit stadje uitgekozen omdat we daar waarschijnlijk wel een aantal dagen zullen liggen in verband met slecht weer. Harde wind en veel regen. We gaan het zien. Nu varen we heerlijk op de Autopilot, we dit voorjaar hebben laten repareren. Wel opletten voor alle kreeften boeien die hier her en der liggen en ook op de vissersbootjes die deze aan het oppikken zijn. Hoop dat we nog ergens kreeft kunnen gaan eten hier want dat seizoen begint nu.

28 en 29 september. Laat het slechte weer maar komen! Wij liggen veilig in Varberg.

Uiteindelijk liggen we hier 7 nachten. Prima stadje om verwaaid te liggen. Museum in de burcht bezocht dat een beetje tegenviel. Gegeten bij Namasté, een Nepalees restaurantje dat helemaal niet tegenviel. Gewandeld langs het kustpad en de kitesurfers gefilmd, die genieten van de hoge golven en kennis gemaakt met Nout en Jolanda uit **MIDDELBURG**, die hier met hun Puffin 42 de "Atlantis" liggen. 75 en 60 jaar oud en al ruim 20 jaar onderweg. Ze hebben heel veel gezien en beleefd. **CARIEB, OOSTKANT VS TOT AAN CANADA** en natuurlijk **FRANKRIJK, SPANJE** en **PORTUGAL**. Jolanda stuurt me een zestal verslagen van hun reis langs de Franse en Spaanse kust. Bij ons ontwikkelt zich het plan om in 2022 ook maar eens die kant op te gaan.

6 oktober. De komende jaren Zuid?

Ik doe een post op **ZEILNOORD**. "Lieve vrienden en vriendinnen en speciaal René Vleut, we overwegen komend jaar richting het zuiden te gaan en via Frankrijk en Spanje naar Portugal te zeilen. In dagtochten. Niet omdat we Scandinavië niet meer fijn vinden, want wat genieten we hier nu al meer dan een jaar in Zweden. Reden is dat we ook eens andere horizonten willen verkennen én we worden er ook niet jonger op. Met deze nieuwe bestemmingen blijven we wel op het noordelijk halfrond. En we blijven nog graag een tijdje lid van deze groep want we zijn immers nu nog in Zweden se. Veel reacties en men zal onze verhalen en filmpjes missen, krijg ik te horen. Echt geweldig. Volgens Ed Lonnee blijf ik recht houden op een levenslange sleutel tot Zeilnoord vanwege mijn vele bijdragen. Als dat geen compliment is?

Ik doe een volgende post op Zeezeilen en krijg heel veel reacties. Tips, links naar blogs en filmpjes. En vriendin Marga leest het ook richt direct een Facebook-groep **ZEILZUID**, waar ik nu medebeheerder van ben. Spannend hoor en leuk ook. Zelfs René Vleut wordt lid van de groep. Stand 27 oktober: 299 leden. Het inspireert mij om ook een YouTube film te maken van onze zeilreis met Ithaka langs de Franse kust in 2016. Even later heeft Marga ook **ZEILWEST** opgericht. Daar post ik direct de YouTube playlist van de 7 filmpjes die ik van onze "circumnavigation" in 2014 maakte. Wat een reacties dus van mijn mededeling.

7 oktober. Liggen we ineens tussen de zeehonden

Gisteren 42 mijl zuidwaarts gevaren op de motor vanwege pal windkracht 3 tegen, maar wel met het koppie in de zon. Plan is om te ankeren in de baai van **HALLANDS VÄDERÖ**. Echter die ligt toch nog wel in de wind bedenken we, dus we pikken de betonnen pier van de veerboot in aan de noordkant. Die vaart nu niet of hooguit in het weekend en misschien morgenmiddag om 1700 uur. Alles op internet te vinden.

Als we de baai invaren zie ik heel veel zeehonden liggen. Had gelezen dat ze hier waren, maar verwachtte ze aan een andere kant. Tot het donker wordt genieten we van het plonzen en lawaai maken van de beesten. Er is hier zo'n 40 cm tij en het wordt vloed dus één voor één raken ze hun plekje kwijt. Ook zitten ze elkaar achterna en Meine interpreteert dat als spelen. Ik denk natuurlijk direct aan een vluchtend vrouwtje, maar volgens mij is het nu geen paartijd? Eerder werptijd.

8 oktober. Mist en Meine gaat voor het eerst sinds zijn blessure weer overboord.

Meine heeft een dag of 10 geleden waarschijnlijk een rib gekneusd. Weet niet precies waar en hoe. Misschien tijdens de manoeuvre op Rörö toen we de boot moesten verleggen. Rond 1100 maken we een wandeling over het eiland. Langzaam trekt de mist op en de rotsen aan de westkant komen in de zon te liggen. We lopen richting de vuurtoren en ik bevaag ook even de medewerkers van de accommodatie of er nu wel of niet vandaag om 1700 uur een veerboot komt. We liggen immers op zijn plek! Ja dus want er is gasten wissel. En hij komt veel eerder. Ze vertelt ook nog dat de kapitein niet echt vriendelijk is als hij geen plaats heeft. Terug naar de boot dus. Als we daar aankomen ligt tie er al en het is een grote die op de kopse kant van de pier afmeert. Gelukkig hebben we gisteren onze boot nog een stuk naar voren gehaald zodat we niet uitstaken.

Inmiddels zonnig en dus varen. Toch maar niet naar de plek vanwege de verwachte wind en direct door naar **HÖGANÄS**, 19 mijltjes verderop. De wind valt steeds verder weg en op bepaald moment varen we in de mist. De zon schijnt er nog steeds doorheen en geeft de rimpeling op het water een zilveren glans. Toch zie ik het zeiljacht dat ons tegemoet komt alleen op de ais. We wijken beide uit is op het beeldscherm te zien. Naar de goede kant. Later als we bij de vuurtoren van **KULLEN** komen klaart het op en zie ik de mistflarden aan kust rond de heuvels. Prachtig Er zijn hier ook veel bruinvissen. Leuk hoor en ik film er twee.

In de harbour guide staat dat er twee plekken zijn in de haven om langs de steiger te liggen. In de praktijk blijken deze alleen vrij te zijn als de vaste liggers op pad zijn. Er ligt inderdaad een oude houten vissersboot. Daarachter is nog een plekje vrij voor ons. We hebben geluk want horen later dat dit schip op de werf staat.

Planning terug naar Nederland. Wie denkt mee? Een oproep op ZeilNoord

"We willen eind oktober weer in Nederland zijn. We liggen nu 10 oktober in Höganäs, ten noorden van Helsingborg. Het handigst lijkt om toch boven Seeland langs zo snel mogelijk naar de Oostkust van Denemarken te komen. Van wegen de dominante westenwinden. En ook de zuidenwind die hier behoorlijk waait en die nog aardig wat tegenstroom zal opleveren als we door de Sont zouden gaan varen. Dan langs de Oost kust afzakken naar **KIEL** en eventueel in **RENSBURG** goed weer afwachten. Het plan is trouwens via **HELGOLAND** (van wegen goedkope diesel) en dan via **DELFIJL** staande mastroute.

Vraag hoe zouden jullie de tocht boven Seeland naar de Oostkust van Denemarken plannen in een aantal dagtochten van maximaal 40 mijl, rekening houdend met de wind/weersverwachtingen?

Frank Blok: "Ik heb alle varianten vanaf hier gedaan. Dus 1) bovenlangs **SJÆLLAND**, 2) door het **SMÅLLANDVAARWATER** of 3) onderlangs **GEDSER**. Die laatste route is normaal gesproken de kortste, maar door de tunnelwerkzaamheden zuid van **RØDBY**, zijn daar grote delen afgesloten voor doorvaart en moet je dus omvaren. Route 2 is mijn persoonlijke favoriet, vanwege de vele leuke eilandjes onderweg. Route 1 tot slot, geeft de mogelijkheid om later nog te kiezen tussen de Kleine en Grote Belt, waarbij de Kleine dan wel erg om is, maar wel meer beschutting genereert. Komt het toch weer aan op het algemene weerbeeld. Dat ziet er gunstig uit, de komende tijd. Het lijkt vrij rustig te blijven met alleen vrijdag en zaterdag een vervelende wind. In dit geval zou mijn keuze zijn om via het **SMÅLLANDVAARWATER** te gaan.

12 oktober. Wat een gedoe.

Gisteren met de bus naar post Noord in **HELSINGBORG** geweest om het pakketje van Ineke op te halen. Post restante. Na 1 1/2 uur komen we in een groot industrieterrein waar een enorme vestiging van PostNord is. Gelukkig goed aangewezen wij moesten op nummer 14 zijn. Daar aangekomen kon men het pakketje niet vinden en bij nader onderzoek blijkt dat het diezelfde ochtend om 5:38 uur retour is gezonden. Na slechts 10 dagen. En nog geeneens werkdagen. Het blijkt dat een brief een maand bewaard blijft maar een klein pakketje veel korter, dus onverrichter zaken weer terug. Bus komt pas over ruim een uur. Het is koud en het regent. Ik zie een heel klein karretje waar we wat pasta kunnen kopen. Zo'n karretje voor de vrachtwagenchauffeurs en dus ook voor ons. Lekker zo'n warm hapje. Dan met de bus uiteindelijk toch maar even helemaal tot het Centraal Station van Helsingborg. Dan zien we ook iets van de stad. Om 15:00 uur zijn we weer bij de boot.

13 oktober. Een onstuimig tochtje en een dag later alsnog naar Ven.

Eerst nog even te water en dan op pad. We verwachten een lekker zeiltochtje windkracht 5 uit het noorden. Na een wat bleek onstuimig tochtje toch maar afgeslagen naar Helsingborg. Had een haventje uitgezocht op het eiland Ven, (**KYRKBACKEN**) maar durfde het met deze harde wind niet aan te lopen. Met forse zijstroom de **NORDHAMNEN** van **HELSINGBORG** ingevaren. Goed gas geven en met ook nog een poeier stevige zijwind precies tussen de havenhoofden door. Gelukkig. Blijft altijd spannend. Het leek Cuxhaven wel met die sterke zij stroom.

Vannacht veel deining in de haven. Toch heerlijk geslapen. Verbaasde me hoe rustig het hier snachts was. Vanmorgen zon en bladstil. We varen alsnog naar **VEN**. Onderweg nog even vissen. Niet gevangen.

Morgen dit eiland maar eens verkennen en overmorgen naar **DRAGØR** en hopelijk weer zeilen. De wind is west. Daarna verder kijken.

14 oktober. Wandeling op het eiland Ven.

Rustig weer en een zonnetje en we volgen het oranje pad. Eerst het witte kerkje en dan via dorp **TUNA** het open veld in. Meine plukt mooie kleine rode appeltjes. Zeer smaakvol. Mooi langs de kliffen, reeën en heel veel fazanten. Later blijkt dat die worden bijgevoerd. Duca wordt helemaal gek en wil erachteraan.

Voorbij de zuidelijke vuurtoren verlaten we het pad. Het gaat nog een heel stuk eenvoudig door, maar dan komen we langs een boerderij. Honden beginnen de blaffen en stieren snuiven. De afrastering is niet overal een sterk. Bij een heel steil stuk naar beneden en weer omhoog is een touw

gespannen als hulp. Uiteindelijk komen we na 8 kilometer bij het haventje Ven aan. Daar is een bushalte, maar hoe laat komt de bus? Nu dus want de veerboot is net aangekomen. Wat een geluk. We mogen gratis mee en de buschauffeur stopt niet alleen bij haltes maar ook bij de huizen van de passagiers. En helpt de ouderen uitstappen en een enkeling zelfs helemaal tot de deur begeleiden. Prachtig. Voor ons rijdt hij speciaal naar **KYRKBACKEN**. Volgens de dienstregeling zou dat pas veel later zijn. Wat een service. En dan ook nog precies voor de bui binnen!

Blog 11 2021: Denemarken & Duitsland 1138 mijlen.

15 oktober. Volgende dag onstuimig gezeild met alleen kluiver en bezaan en met stroom mee Max 9,2 knopen.

Gisteren in **ROSKILDE** het Vikingschepen museum bezocht. Zie YouTube filmpje.

Vandaag fantastisch gezeild. 27 mijl in 4,5 uur. Naar **RODVIG**. Zo straks lekker uit eten en morgen vroeg op pad om zover mogelijk west te komen. Het gaat nl heel hard waaien. We hebben ook twee zeil vrienden bereid gevonden om met ons via Helgoland naar Vlieland te zeilen. De staande mast route is nl bij Dokkum gestremd!

18 oktober Te bizar dus.

Mijn gloednieuwe iPhone 12 Pro glipte uit mijn handen, tussen de ruimte van de vlonders door en zo de afvoerpijp van de kuip in. Die ben ik kwijt dacht ik. Met een sterke lamp gekeken en wat bleek: met de oplaadkabel waar hij aan vast zat naar beneden gevallen. Dat hield hem dus op zijn plaats. Kabeltje voorzichtig met een dun lijntje vastgebonden. Dat bleef dus 10 mijl zo zitten tot we in de haven waren. Toen heeft Meine met engelengeduld en wat hulpstukken de telefoon weer naar boven weten te krijgen. Mijn held. Misschien toch eens een roostertje aanbrengen?

17 tot 20 oktober. Op tijd naar het westen om de harde wind voor te zijn. Met naast het bijna iPhone debacle nog een ander akkefietje.

Wat doe je als je verregend en verwaaid ligt en de was is gedaan? Een verslagje en een filmpje maken van onze geslaagde poging om voor de harde wind een beschutte haven te bereiken. Inclusief een stuur probleempje

Dag 1 30 mijl heerlijk zeilen van **DRAGØR** naar **RODVIG**. Zelfs een zonnetje erbij. Veel stroom mee en af en toe zelfs in een stroomversnelling, die ik al van verre zag aan de golfjes. Deed me erg aan Engeland denken. Vanuit **DRAGØR** een tripje met het OV naar **ROSKILDE** gemaakt voor een bezoek aan het Vikingschepen museum.

Dag 2 Door de **FAKSE BUGT**. Gisteravond in het havenrestaurant heerlijk pizza gegeten. Wat had ik daar een zin in! En wat had ik snachts een dorst, niet meer gewend aan dat zoute eten. Toen we gisteravond de haven invoeren lag er een Nederlands onderhoudsschip t.b.v. de windmolens. Twee mannen stonden naar ons te kijken: "hé, het zijn Hollanders!"

Als ik de volgende morgen de haven uitvaar, kan ik alleen maar bakboord sturen. Dat is lastig. Dus achteruit terug m.b.v. Boegschroef en weer aanleggen. Het stuurwiel voelt muurvast aan en kan inderdaad maar 1 kant op. Meine naar beneden. Wat is er gebeurd. De moer is van de bout van de stuurstang getrild. Gelukkig een simpel mechanisch probleempje. Zo gefikst.

Dan prachtig varen door een verstilte vaargeul en glashelder water. Ik zie en film de bodem. Gek hoor. Ook hebben we nog even een winterkoninkje en een Keep. Aan boord. We overnachten in het kleine haventje van **GÅBENSE**, waar ik via een enveloppe en met cash betaal. Niet vaak gezien de laatste tijd.

Dag 3 weer 30 mijltjes zeilen met veel stroom mee. Men is hier al begonnen aan werkzaamheden voor de nieuwe brug bij **MASNEDO**. We mogen doorvaren, mits vlak langs de rode boeien. Dat hadden we zelf ook al bedacht. Om 1500 uur komen we aan in de haven van **AGERSØ**, waar een mooie box vrij is. Hier liggen we de komende dagen veilig.

20 oktober. Nog steeds verwaaid in Agersø en met oog op onze plannen in 2022 mijn Franse foto/film archief maar eens opengetrokken.

In 2016 zeilden we namelijk met ons vorig schip 7 weken langs de Franse kust. Tot aan **LES ILES CHAUSEY**. Van alle foto's en een paar filmpjes (ik maakte toen nog voornamelijk foto's) vanmiddag maar eens een 11 minuten filmpje gemaakt met Franse muziek van Wende Snijders. 7 weken zeilen langs de Franse kust. Na 2 jaar Engeland. 1250 mijlen. In de film zie je **DUINKERKEN**. **CALAIS** met vuurwerk tijdens de nationale feestdag op 14 juli. Voor anker en eerste rang. **BOULOGNE SUR MER**, **VALERIE SUR SOMME**, **DIEPPE**, **FECAMP** en een prachtige wandeling over de krijtrotsen vanaf Étretat. **OUISTREHAM** waar ik mosselen raap. Ankeren naast de oesterbedden van **ST VAAST LE HOUQUE**. **BARFLEUR** waar we tegen de kade droogvallen. **OMONVILLE** en **CHERBOURG** waar we ankeren. De ronding van **CAP LA HAGUE** met stroom mee natuurlijk. **GRANVILLE** en de **ILES LES CHAUSEY**. Bijzondere plek waar we al jachten in een streng aan elkaar vast liggen. Drooggevallen ziet het er als een maanlandschap uit. Dan weer zelf drooggevallen in **LE CARTERET**. We staan als een huis rechtop op het harde zand. Tussen de witte reigers. **BLANKENBERGE** waar we zeer luxe van een zeebanket met champagne geniete

24 oktober. Ruig tochtje. Vandaag voor het eerst in lange tijd een routeplanners foutje.

Zelfs plan B moest bijgesteld. A was **SVENDBORG**, B vooraf al bedacht was **LUNDEBORG**, maar het werd **NYBORG**. (Hier op deze steiger in de Oosthaven is de stroom al uitgeschakeld) Nog te veel harde wind zuid met ruige zee. Niet tegen op te boksen en waarom zouden we? Nyborg was precies te bezeilen. En we hadden stroom mee. Met komende dagen zuid wordt het dus ongepland maar wel leuk toch nog een rondje Funen! Extra leuk omdat dit onze eerste Scandinavische reis was in 2007 met de ijsvogel, een 8,90 HR. Wel lekker in het zonnetje nu. Die liet zich rond 1200 uur zien. Morgen naar **KORSHAVN** en misschien ankeren? Maar eerst een tapbiertje en wat eten!

25 oktober. De volgende dag toch besloten ons rondje Funen niet te doen.

We komen dan na vandaag toch in de problemen met westenwind. Dus op de motor tegen de wind in met het zonnetje in het gezicht naar **LUNDEBORG**. Ook daar blijven we drie nachtjes liggen. Niet direct vanwege slecht weer maar vanwege mooie wandelingen.

28 oktober. We varen wederom op de motor 13 mijltjes Zuid naar Svendborg

Daar zijn we eerder geweest in 2007 en het lijkt me leuk om nog weer te zoeken. We gaan in de haven liggen in de stad en maken een wandelingetje. Prachtig weer. We gaan ook nog even langs de klassieke scheepswerf. Nu met grote hek afgesloten, maar als we door een deur naar binnen gaan mogen we toch even een kijkje nemen. Deze keer maak ik met de iPhone door het raam foto's van de directiekamer met alle oude prenten en scheepsmoellen. In 2007 mocht dat niet las ik zojuist in mijn verslag.

Als we terugkomen hangt er een rood label aan de boot. Of we s.v.p. willen betalen. Natuurlijk. Bij de machine aangekomen zie ik dat het € 40 kost. Geen wintertarief dus. Later wil ik gaan douchen en blijken alle toegangen met een hek en hangsloten afgesloten te zijn. De volgende ochtend tref ik de havenmeester en geef aan dat ik daar niet zo blij mee was en dat ik het ook heel duur vind. De hangsloten hebben te maken met veel vandalisme van de jeugd vertelt hij. Hij begrijpt dat ik het duur vind en biedt aan om nog een extra nacht je gratis te blijven liggen. Maar de zon schijnt en er is een mooi zeil windje dus dat is een beetje zonde.

29 oktober. Wat blijkt het laatste mooie ankerplekje.

2/11

Motoren 35 mijl naar Holtenau

Vrijdagavond Kiel

Zaterdag Stef en Manon aan boord

Zondag cuxhafen Vlieland

Intermezzo. Mondkapjesplicht.

Oef wat roept dat woord een weerzin bij mij op. Na 14 maanden Zweedse vrijheid moet ik er dus aan wennen! Nu net met het schip in Duitsland Holtenau aangekomen en wilde even geld wisselen om de havengelden te voldoen. Liep een café binnen om te wisselen en had de mondkapjes niet in de gaten. Let wel nog niet eerder gedragen maar gelukkig wel aan boord. Wat boze blikken en ik weer weg!

Morgen varen we een stuk door het Noordoostzeekanaal NOK en ik zal die tijd moeten gebruiken om deze cultuurschok te overwinnen.

Ik leef heel erg mee met alle medelanders die dit al meer dan een jaar moeten verduren!

PS ik ben volledig gevaccineerd in Stockholm.

3 november. Overleg met Rene Vleut: Weergat weg!

René Vleut: "Ja weergat is maandag weg, maar voor dinsdag 9/11 en woensdag 10/11 zie ik wel een weergat met Zuidelijke aflandige wind verschijnen. Aanstaaend weekend is het ronduit bagger met heel veel West wind. Ik adviseer uiterlijk donderdag avond in Cux te zijn, en daar de shit over je heen te laten komen. Helgoland overslaan, en tanken bij Schreiber op het NOK. Dinsdag ochtend vroeg om 0400 uur vertrek uit Cux. en meteen door naar Vlie. (dit alles natuurlijk onder voorbehoud dat alles zo blijft zoals het er nu naar uit ziet. Deel 2: Zo te zien wordt zelfs een vertrek

maandag middag rond half 4 mogelijk omdat de wind die dag zeer sterk afneemt. Misschien wenselijk want op woensdag draait bij Vlie de wind in de middag alweer naar ZW.

Om 08.00 uur vertrokken uit Holtenau met 6 andere jachten die na de sluis blijkbaar op de kant gingen voor. Geluk dus want het leek een soort afgesproken konvooi. Met een NATO oorlog schip in de sluis trouwens! 13.30 uur. We pakken nu door!

Zojuist 400 liter getankt bij Schreiber €1,79 en we varen nu door tot Gieselau kanaal. Met de nieuwe coronamaatregelen trekt Rendsburg niet zo. Kunnen we morgen met stroom mee rond 1400 in 1 keer door naar Cuxhaven. Mooi stil droog herfstweer.

4 november na heerlijk rustig nachtje in het Gieselau kanaal met lange springen ivm de zuiging om 09.00 uur weer vertrokken.

Rustig weer, droog en wel wat grijs. Rond 1300 door de sluis en het eerste stuk kunnen zeilen. Met stroom mee ging het heel snel.

Maar toen werd het knobbelig en hoe. Harde tegenwind door een bui en nog steeds veel stroom mee. Nou dan doet de Elbe haar eer aan. Eerst prima zeilen toen wind tegen en forse stroom mee. Je weet hoe dat is. Morgen boodschappen doen. Zijn er dingen die jullie extra lekker vinden. De bio winkel is hier heel goed!

Nu hierin Cuxhaven wachten op het weergat. Maandagmiddag vertrekken lijkt gunstig. Nu tenminste!

8 november 2021. Dat was een onstuimig tochtje gisteren. Zeeziekte slaat toe bij mij.

René Vleut gaf het al aan. Het weergat is verdwenen. Toch leken onze verschillende weerapps wel mee te vallen. Dus toch gegaan. 05.00 uur weg, na 2 uurtjes werd het licht en ook met licht aankomen in Vlieland. Dat was het plan. De Elbe af tegen de wind in was onstuimig maar lukte wel met stroom mee. Toen zou het rustiger hebben moeten worden, maar de wind nam juist toe! Beaufort 6-7. Vanaf ongeveer 11.00 uur konden we gereefde zeilen hissen: kleine kluiver, bezaan en gereefd grootzeil. Maar wel met steeds motor bij omdat de koers krap is!

Tweemaal word ik onderweg zeeziek en behoorlijk ook. Kotsen dus. Voor het eerst voor mij. Ons hondje Duca heeft nergens last van. Ik lig een tijdje op de bank en heb het erg koud. Na een uurtje wordt het beter en kan ik weer wat doen. Het is nu ook rustiger geworden en we zijn nog 12 mijl van Norderney verwijderd. Begin van de middag besloten we Norderney aan te lopen en niet de nacht door te varen!

Maar wat een machtig schip hebben we voor deze condities!

Ze loopt mooi door het water. Alles houdt het. Blij dat ik de stiksels in de kluiver in Göteborg heb laten vervangen! Het enige wat gebeurd is dat een paar leuvers aan het giekje van de bezaan losschieten. Dat lossen Manon en Meine op.

Ook schieten de bouten waar de plotter mee vast zit los, dus een provisorische reparatie met een touwtje maakt dat het apparaat steeds behoorlijk bungelt en beweegt en ook zijn gpsfix kwijt raakt. Gelukkig blijft tie bungelen tot in de haven. Morgen nieuwe schroeven!

We komen net nog met daglicht bij de uiterton. Met windkracht 5 lopen we de vaargeul aan. Een enorme breker laat zien hoe sterk de branding is. Met enorm geweld rolt die bruisend achter ons langs. Helaas geen foto van. Dan varen we de donkere haven in waar alleen de palen nog staan vanwege de winter. Dus met lange lijnen aan de kade. Ik maak ondertussen de boot binnen weer toonbaar. Alles goed weggeborgen dus geen schade. Wel iets te laat een afsluiter van een wc dicht gezet en het voorluik beter vergrendeld. Dat loste Manon op. Rond 18.30 de haven in.

Pikdonker en alle steigers al weg voor de winter. Aanleggen met lange lijnen en dan biertje erbij en het heerlijke vooraf gemaakte soort van Indische eten verorberd! Ik had het uiteindelijk niet willen missen en heb onderweg ook genoten van de ruige zee. De volgende dag nemen we een rustdag.

10 november Deel twee: 107 mijl in 20 uur.

Rond 05.00 uur naar Vlieland. Ziet er gunstig uit met uitzondering van een korte bui!

Iets minder onstuimig dan twee dagen geleden maar door de lange duur van 20 uur ook vermoeiend. Wel van genoten en deze keer niet zeeziek.

Krappe koers en motorzeilen met het midzwaard op 2.50 meter.

Veel vissers onderweg en op de ais lijken ze altijd erg dichtbij.

Meer mijlen om niet tegen de wind in te hoeven varen en de sterke tegenstroom aan de kust een beetje te ontlopen.

Op het eind ook nog mist en onzichtbare boeien. Binnen zittend en kijkend op de app Stef binnen geloodst. Op de plotter namelijk geen kaart van Nederland.

Alles bleef heel, maar kleine aanpassingen bleven nodig. Zo klapte het Kluiver schootblok open en hadden we een overloop op de val lier van het grootzeil.

Erg leuk op het eind al die berichtjes van vrienden die al de gehele avond meekeken op marinetraffic.

Nu heerlijk een weekje op Vlieland. Of langer!

Foto's voor Rene Vleut

Een dag vol regen in Grundsund en dus neem ik de tijd om foto's voor het ZeilNoord jaarboek 2021 te selecteren. Omdat we zo lang onderweg zijn vanaf begin mei heb ik per maand gekozen. Ik hoop dat je je hierin kunt vinden. Kies gerust per periode de foto die jij het mooist vindt of meest passend. Hieronder volgt begeleidend tekst per maand maximaal 60 woorden. Onder de tekst de foto's in klein formaat. Per we transfer link in groot formaat.

Winter 2021

Erg speciaal om te overwinteren in Saltsjöbaden 59°16.571 N 18°18.913E Zweden én het geluk te hebben ook een echte winter te ervaren. Sneeuw en ijs. De propellers houden de boot ijsvrij, zodat Meine iedere morgen kan blijven zwemmen. Ik kijk toe via de patrijspoort. We nemen ook een keer de veerboot naar Sandhamn 59°17.283 N 18°55.098E om de ijsschotsen in de scheren te zien.

Mei 2021

We verlaten een plaats waar we veel nieuwe vrienden maakten en van een echte Zweedse winter hebben genoten: Saltsjöbaden. In deze maand wordt het weer beter en we verkennen de Archipelago van Stockholm. Zonondergang Finnhamn 59°28.826 N 18°49.556E Een klassieke scherenkruiser in Ladviken Norrgårds. Leuk om Facebook ZeilNoord vriend Johannes Knulst (linksonder op foto) beter te leren kennen in Norrsundet 59°16.312 N 18°43.568E°

Juni 2021 oostkust Zweden

1 juni nemen we voor de 2^e keer afscheid van onze vrienden in Saltsjö. 6 juni. Volop lente en overal bloeien de rododendrons. We zeilen we met heel weinig wind naar Långviksskär 59°09.292 N 18°48.498E, een buiten scheer zoals Stora Nassa, maar wel iets meer begroeit. We liggen er prachtig tussen het leefgebied van de zwanen, die veel ruzie met elkaar maken.

Hieronder foto van 10 juni 03.15 uur in Skvallerhamn 58°49.111 N 17°55.762E bij het eiland Järflotta nog steeds het enige jacht. Heerlijk genieten dus van de rust. En dus zojuist heerlijk in ons blootje overboord. 13 graden. Gistermiddag toen we aankwamen hield een zeearend de wacht over de baai. Eerst van plan in deze baai te blijven liggen vandaag en een mooie wandeling te maken, maar dan zie ik dat er mooi windje begint te waaien. Wel uit het zuiden dus tegen de wind in, dus ik zoek een koers die te bezeilen is naar Trosa. Een paar dagen later onderweg naar Aspöfladen 58°44.570 N 17°23.573E zien we zeehonden in de zon op een rots

Juni Juli Götakanaal

Hoe meer uniek wil je het hebben. Afmeren in de slotgracht van een eeuwenoude burcht. Dat kan in Vadstena. 58°26.932 N 14°52.855^E. later die avond genieten we van een schitterende zonsondergang boven het meer de Vattern. Na een stevig windje op het meer ben ik weer aan de beurt om naden van de kluiver met de hand te repareren.

Juli Augustus. Vänern.

Een maand blijven we op de Vänern. Een “meer” 6 keer zo groot als het IJsselmeer en een echte zee met rotsen, scheren en baaien. Met zoet water dat dan weer wel. Wat een prachtig gebied en zo rustig terwijl het hoogseizoen is. Liggelden rond de 20 euro voor een schip van 14 meter is ongekend. Havenmeesters die je in de stromende regen opvangen. Als we naar Läckö Slott $58^{\circ}40.605\text{ N } 13^{\circ}13.221^{\text{E}}$ varen is het even heel goed opletten. We zeilen dicht onder de kust en plots zien we vis boeien. Niet 1, maar het blijkt een heel net te zijn verbonden aan de kust en met slechts 1 boei aangegeven.

Augustus September westkust.

22 augustus. Na 23 mijl komen we aan bij de baai van Oxholmen $58^{\circ}13.217\text{ N } 11^{\circ}51.722^{\text{E}}$. Terwijl we nog aan het ankeren zijn, ziet Meine reetjes aan de waterkant. Ze staan rustig te grazen. Een moeder met 2 kleintjes. Prachtig in de middagzon. Aan de oostkant is een mosselfarm. Als ik Duca ga uitlaten bedenk ik me dat er misschien wel ontsnapte mosselen te rapen zijn. Dat niet, maar wel oesters. Wat een plek. We blijven hier een dagje. Een paar dagen later bij Alvö $58^{\circ}27.847\text{ N } 11^{\circ}16.797^{\text{E}}$ maak ik prachtige foto van een vissende reiger.

Op 3 september in Breviks $58^{\circ}52.299\text{ N } 11^{\circ}1.615^{\text{E}}$, het kleine vissershaventje op Syd Koster een ultieme zonsondergang. Op het juiste moment en de juiste tijd.

Verhaal voor rene vleut

Twee landrotten komen aan boord! Het Götakanaal zal van hen ervaren matrozen maken!

Vandaag komen Ad en Elzo aan boord. Ad ken ik al 40 jaar vanuit onze studie bedrijfskunde in Delft. In die tijd werd ik verliefd op hem, niet wetende dat hij niet van de vrouwen is. Elzo is al meer dan 30 jaar zijn partner. Dierbare vrienden. Voordat we het kanaal in gaan, varen we eerst nog een dag of 6 naar de scheren buiten Stegeborg. Om hen dat ook eens te laten ervaren, maar ook om zeebenen en een beetje behendigheid te kweken. Want de eerste dagen is het een stramme bedoening. Leren de trapjes aan boord achteruit af te gaan. Je hoofd niet stoten en ontdekken waar handgrepen zitten. We doen Länjö, Äspholm, Djursö en Lilla Holmen aan, waar we steeds een paar nachtjes blijven liggen en ook wandelingen maken. Zwemmen zoals Meine en ik iedere ochtend doen is voor de mannen nog een brug te ver! En dat zal het blijven de gehele tocht. Zwembroek voor niets gekocht.

We varen via Mem direct door naar Söderköping. Voor Meine en mijzelf is het ook de eerste keer dat we door het kanaal varen en hoe goed we ook zijn voorbereid, ik ben best zenuwachtig. Hoe zal het gaan en zullen onze opstappers ook een beetje kunnen genieten? De eerste paar sluizen zet Meine de achterlijn niet vast en dat betekent dus dat de enorme kracht die erop komt natuurlijk niet te hanteren is voor Ad. Dat moet anders en gelukkig gaat het daarna beter: Ik stuur, zet Elzo voor de sluis af en hij gaat met de lijnen op de wal. Meine neemt eerst de achterlijn aan en zet die vast. Ik pak de voorlijn aan die in de kuip over de lier door Meine steeds aangetrokken wordt naarmate er meer water in de sluis komt. Ad bedient de motor. Perfect dus.

We liggen voor anker op het Roxenmeer, de wind draait en ook al is ze niet hard na een tijdje liggen we aardig te klotsen want nu aan lagerwal en het Roxenmeer is langgerekt. Elzo is aan het koken en heeft nergens last. We krijgen een buitje en daarna een prachtige avond met een regenboog. Voordat de wind kwam was het water en de lucht schitterende grijs met een kleine rimpeling. De volgende dag doen we 14 sluizen. De heren hebben een steile leercurve doorgemaakt! We stoppen niet eens na de Carl Johan sluizen van Berg! Ook is Elzo van ons vieren later de enige die op tijd de kabellijn boven water ziet hangen van “het kleinste pontje” van Zweden.

We waren gewaarschuwd! Het Vattern meer kan ruig zijn en dat is het ook. “Wat moet ik doen als ik moet kotsen”? vraagt Ad plotseling. “In het gangboord”, zeg ik en denk er direct aan dat hij niet over boord moet vallen, dus aanlijnen. Uiteindelijk komt het gelukkig niet zo ver.

In Hajstorp bij een prachtig oud landhuis verrassen onze vrienden ons met een lied. Ze zingen staande in het gangboord het lied “Seafever” uit 1902 van John Masefield als afscheid cadeau. In Sjötorp nemen we na drie weken afscheid. Het was een geweldige ervaring, maar ook wel vermoeiend. Ik voelde me zeer verantwoordelijk voor hen. Het betekent steeds extra opletten of alles goed gaat. Ondanks de steile leercurve wordt er soms nog een fout gemaakt, zoals de meerlijn boven de reling aanreiken. Of net geleerd dat als je na iemand anders aanlegt, je de eigen lijn onder die van de ander plaatst, maar natuurlijk niet dat andere schip losgooien!

Hoe kan het ook anders? Als ik zoiets nieuws zou ervaren, zou er bij mij ook af en toe een soort kortsluiting in mijn hoofd optreden. Heel fijn dat alles goed is gegaan. Geen ongelukken of krasjes op het schip of de ziel. Veel gelachen, lekker gegeten en het “nodige” gedronken!